

1995 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திரு. ம. சின்னசாமி: இல்லை, கழிவுநீர் என்னுடைய தொகுதிக்கும் வருகிறது. அவருடைய தொகுதிக்கும் வருகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் கழிவுநீர் மூலம் நெருர் பகுதியிலே சில பேர் இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார், அது தவறு. இந்தக் கழிவு நீர் நெருர் வரை செல்கின்ற புகளூர் பாசன வாய்க்காலில் முதலில் விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை இப்போது விடக் கூடாது என்று அந்த ஆலைக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டு, இப்போது அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாசனத்திற்கே இப்போது பயன்படுத்தப்படுகிறது. உறுப்பினர் விரிவாக்கத் திட்டத்தின் கீழே இன்னும் அதிகமாக கழிவுநீர் வெளியேறுமே அதற்கு என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அந்தத் செய்தித் தாள் ஆலை நிர்வாகமே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற புஞ்சை நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து தமிழ்நாடு செய்தித்தாள் நிறுவனமே அந்தக் கழிவுநீரைப் பயன்படுத்தி பாசனத்தை செய்கின்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிற காரணத்தினாலே உறுப்பினர் அச்சப்படுவதைப் போல எதுவும் எதிர்காலத்தில் நடக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5. மானியக் கோரிக்கைகள், 1995-96, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண். 34 — நுகர்பொருள் வழங்கல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1995-96-ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்--தொடர்ச்சி. மானிய கோரிக்கை எண் 34. நுகர்பொருள் வழங்கல், மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“நுகர் பொருள் வழங்கல் பற்றிய 34-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ.466,21,66,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானங்கள். வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1023, திரு. ஆர். சிங்காரம்.

[1995 ஏப்ரல் 4]

திரு. ஆர். சிங்காரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அங்காடியில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு சம்பளத்தை உயத்திக் கொடுக்கவும், அதே நேரத்தில் உணவுப்பொருட்களை மக்களுக்குத் தடையின்றி விநியோகிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“நுகர் பொருள் வழங்கல் பற்றி 34-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 466,21,66,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத்தீர்மானம் எண் 1155, திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உள்ள நுகர்பொருள் வழங்கும் பணியில் ஈடுபடும் விநியோகம் செய்வதை கண்டறிய தனிக் குழு அமைத்து கண்காணிப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“நுகர் பொருள் வழங்கல் பற்றிய 34-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 466,21,66,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 1212, திரு. வே. தம்புசாமி.

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு நேரடிக் கொள்முதல் நிலையத்தின் மூலம் கொள்முதல் செய்யும் நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 35.00 ஊக்கத் தொகை வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“நுகர் பொருள் வழங்கல் பற்றிய 34-ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 466,21,66,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கை மற்றும் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

முற்பகல் 11.35

*மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நுகர் பொருள் வழங்கல் பற்றிய அரசின் கொள்கை விளக்கக்

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. இராம வீரப்பன்]

குறிப்பு அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய பரிசீலனைக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதன்மீது தெரிவிக்கிற கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொண்டு இறுதியிலே பதிலளிக்க இருக்கிறேன். தமிழில் உள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை @ நான் இந்த அவையிலே படித்ததாகக் கருதி அவையின் பதிவேட்டில் பதிவு செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே இரண்டு சிறிய திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, தமிழ், பக்க எண் 9, வரி 12-ல் 27-3-1955 என்றுள்ளதை 27-3-1995 என்றும் பக்கம் 44, வரி 7-ல் 'மதிப்பீட்டில் ஒவ்வொன்றும்' என்று உள்ளதை 'மதிப்பீட்டில் மொத்தம்' என்றும் திருத்திக்கொள்ளுமாறும், அவ்வாறு திருத்தியபடி பதிவு செய்து கொள்ளுமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் உள்ள பாலிசி நோட், 36-ஆம் பக்கத்தில் முதல் வரியில் உள்ள 'each' என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட்டுப் படிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் தொடங்குகிறது. திருமதி ஜீனத் சர்புதின்.

திருமதி ஜீனத் சர்புதின்: மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1995-96-ஆம் ஆண்டுக்கான இந்த மானியத்தில் பேச அனுமதித்ததற்காக நீதிவழுவா நெறிமுறையில் இந்த மாமன்றத்தை நடத்திச் செல்லும் தங்களுக்கும், உலகத் தமிழ் மாநாடு கண்ட உன்னதப் புகழ் பெற்ற உத்தமத் தலைவி இதயதெய்வம் புரட்சித்தலைவி அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

எண்ணற்ற சோதனைகள் வந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் சாதாரணமாகத் தூக்கி எறிந்து நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அஞ்சாநெஞ்சத்தோடும், ஆளும் திறமையோடும் அங்கயற்கண்ணி மீனாட்சிபோல் நமக்கெல்லாம் இங்கே காட்சி தந்து நம்முடைய தமிழகத்தில் எல்லாவற்றையும் சீராகச் செய்து, சட்டம் ஒழுங்கைச் செம்மைப் படுத்தி நிர்வாகத்தைச் சீர் செய்து, தமிழகத்தை அமைதிப் பூங்காவாக ஆக்கி, எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டு நீதியை நிலைநாட்டி, தமிழகத்தில் புது யுகத்தை உண்டுபண்ணி பல பொன்னேடுகளை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தப் பொன்னேடுகளை எப்படி பித்தளை ஏடுகளாக மாற்றியமைப்பது என்பதுதான் இப்போதுள்ள சில அரசியல் தலைவர்களின் கொள்கையாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்

[திருமதி ஜீனத் சர்புதீன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் என்னதான் நினைத்தாலும், தங்கத் தகடுகளைப் பித்தளையாக மாற்ற முடியாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சிந்தனையாளர்கள், அறிவாளிகள், ஆற்றல் மிக்கவர்கள், செயல் வீரர்கள் போன்றவர்கள் அதாவது நல்ல புத்தி சுவாதீனம் உள்ள எல்லோரும் தங்கத்தைப் பித்தளையாக மாற்ற நினைக்க மாட்டார்கள். இதெல்லாம் இல்லாதவர்கள்தான் தங்கத்தைப் பித்தளையாக மாற்ற நினைப்பார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய தேவையும் இல்லை. அதற்காக நேரத்தைச் செலவிடவும் வேண்டாம். (குறுக்கீடு) பொன்னேடுகள் என்று சொன்னாலே தங்கத் தகடுகள் என்றுதான் அர்த்தம். இப்போதெல்லாம் எப்படி எல்லாம் இந்த அரசுக்கு மாக் கற்பிப்பது, குற்றம் கற்பிப்பது என்பதுதான் அவர்களின் நோக்கம். ஆனால் எத்தனைதான் குற்றம் கற்பித்தாலும் அவர்களால் அதைப் பூரூப் பண்ண முடியாது. குற்றம் இருந்தால்தானே பூரூப் பண்ண முடியும். ஆகவே, அவர்கள் ஏதேதோ உளறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எல்லாம் நாம் கவலைப் படவேண்டியதில்லை. இப்போது நான் சப்ஜக்ட்-க்கு வருகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

உணவுப் பொருட்களும், அத்தியாவசியப் பொருட்களும் காட்டில் வாழ்பவர்களுக்கும், மலையில் வாழ்பவர்களுக்கும், வீட்டில் வாழ்பவர்களுக்கும் அதாவது எங்கு வாழ்ந்தாலும் எல்லோருக்கும் சமமான அளவில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக அன்னலட்சுமி நமது புரட்சித்தலைவி அவர்கள் 21987 நியாய விலைக் கடைகளை நம் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நியாயவிலைக் கடைகளில் கிட்டத்தட்ட 16855 கடைகள் கிராமப்புறங்களிலும், மற்ற கடைகள் நகர்ப்புறங்களிலும் இருக்கின்றன. இந்தக் கடைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆரம்பிப்பதற்கு 800 ரேஷன் கார்டுகள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் மக்களின் நன்மையைக் கருதி, சில இடங்கள் தூரமாக இருப்பதால் 800-க்கு குறைவான கார்டுகளே இருந்தாலும் கூட ஆங்காங்கே ரேஷன் கடைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11.40

அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட கடைகளே 15 ஆயிரம் இருக்கின்றன. இப்படி மக்களின் நன்மைக்காக இத்தனை செலவுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு செய்கின்ற நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்களை நான் பாராட்டாமல் என்ன செய்ய முடியும்? எனக்கு மனசாட்சி இருக்கிறது, நான் பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, மக்களின் நன்மையைக் கருதி மூன்று விதமாக இந்த நியாயவிலைக் கடைகளை பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். எப்படி என்றால், முழு நேர நியாய விலைக்

1995 ஏப்ரல் 4] [திருமதி ஜீனத் சர்புதீன்]

கடைகள், பகுதி நேர நியாயவிலைக் கடைகள், மற்றும் நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகள் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். முழுநேர நியாயவிலைக் கடைகள் என்றால் முழுநேரமும் அங்கிருந்து மக்களுக்கு பணிபுரிவார்கள். பகுதி நேர நியாயவிலை கடைகள்—இரண்டு முழு நேர நியாய விலைக் கடைகளுக்கும் இடையே 3 கிலோ மீட்டர் இடைவெளி இருக்கும் என்றால்-மக்களின் நன்மையைக் கருதி, மக்கள் நடப்பதற்கு கஷ்டப்படுவார்களே என்று எண்ணி அங்கு ஒரு பகுதி நேர நியாயவிலைக் கடையை வைக்கிறார்கள். இது தவிர, மலைப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் மேடுபள்ளங்களில் ஏறுவதற்கும், இறங்குவதற்கும் கஷ்டப்படுவார்களே என்று எண்ணி நடமாடும் நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் ஏற்படுத்தி, மக்களுக்காக வாழும் மக்கள் திலகத்தை குறை கூறுவதற்கு எப்படித்தான் மனம் வருகிறதோ என்று எனக்கு தெரியவில்லை. நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் அவர்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் நன்றாக இருக்குமே ஒழிய அதில் நாம் குறை காண முடியாது. நாம் பூரண சந்திரனில் குறை காண முடியுமா. முடியாது. வேண்டுமென்றால் சந்திரனைப் போய் பார்க்கலாமே ஒழிய அதில் குறை காண முடியாது. அப்படிப்பட்ட முழுமதியான புரட்சி தலைவி அவர்களுடைய ஆட்சியில் எந்த மானியத்திலும் குறை இருக்காது. எங்கோ ஒன்று இருக்கலாம். அப்படி எங்கோ ஒன்று இருக்கும் குறையையும் நாம் அவர்களிடத்தில் சொல்வோம் என்றால் அவர்கள் அதை நிச்சயமாக நிவர்த்தி செய்து தருவார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, நஞ்சையும், புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடும் தஞ்சை பூமி, பஞ்சபூமி ஆகிவிடக்கூடாதே என்றுதான் காவிரித்த கலைச் செல்வி, நம்முடைய தமிழகத்தின் காவல் தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தன் உயிரையும் பணயம் வைத்து காவிரி நீருக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்த டெல்டா பகுதியில்தான் நாம் ஏகபோக கொள்முதல் செய்து கொண்டிருந்தோம். ஏக போக கொள்முதல் என்றால் எல்லா நெல்லையும் அரசே விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி கொள்வது. அதுமட்டுமல்ல தனியார்கள் போய் அவர்களிடத்திலே நெல் வாங்க முடியாது. அதனால் அரசுக்கு லாபம். எப்படி என்றால் நமக்கு வேண்டிய நெல்லை எல்லாம் நாம் அவர்களிடமிருந்து வாங்கி கொள்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த நெல்லை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு சரியான விலை கிடைக்காது. அதுமட்டுமல்ல, தனிவியாபாரிகள் அவர்களிடமிருந்து நெல்லை வாங்க முடியாது. இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, அரசுக்கு லாபம் வராவிட்டாலும் பரவாயில்லை, மக்கள் நன்மை அடையவேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளில் இந்த ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கும்

[திருமதி ஜீனத் சர்புதின்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

நம்முடைய புரட்சித் தலைவி இதயதெய்வம் அவர்கள் அந்த ஏகபோக கொள்முதலைக்கூட 1993 மே 1-ம் தேதி முதல் நிறுத்திவிட்டார்கள். இப்போது தனியார்களும் அங்கு சென்று நெல்லை வாங்கலாம். அதுபோல் அரசாங்கமும் நெல்லை வாங்கலாம். அதுமட்டுமல்ல, தனியார்கள் நெல்லை வாங்கும்போது, அவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி ஒரு விலையை நிர்ணயித்து நெல்லை விற்பவர்களிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கி விடுவார்களே என்று எண்ணி அதற்காகவும் விலையை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். இதைவிட நம்முடைய மாநிலத்திற்காக நம்முடைய புரட்சித் தலைவி என்ன செய்வார்கள்? அதற்கு நான் என்ன சொல்ல முடியும்? அதில் என்ன குறையை கண்டுபிடிக்க முடியும்? சில பேர் வெளி மாநிலங்களுக்கு கொண்டு போக முடியாது. லெவி விதித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் லெவி விதித்தார்கள்? ஆசைப்பட்டு விதிக்கவில்லை. லெவி விதிப்பது என்றால், ஒரு 100 டன் அரிசியை வெளி மாநிலங்களுக்கு கொண்டு போனால் அதே 100 டன் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு கிடைக்க வேண்டும். அப்படி நாம் செய்யாவிட்டால் எல்லா அரிசியையும் லாப நோக்கத்தோடு வெளி மாநிலங்களுக்கு கொண்டு போய் விடுவார்கள். தமிழ் மக்கள் நன்மை அடைய வேண்டும். தமிழ் மக்கள் வயிறார உண்ண வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த லெவியை விதித்திருக்கிறார்களே ஒழிய ஆசைப்பட்டு விதிக்கவில்லை. அவர்கள் என்ன செய்தாலும் தமிழ் மக்களின் நன்மையைக் கருதித்தான் செய்வார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் தமிழகத்தின் தாய். ஒரு தாய்க்கு தெரியும் குழந்தைகளுக்கு எப்போது எந்த நேரத்தில் எந்த நன்மையை செய்யவேண்டுமென்று, அப்படி செய்து கொண்டிருக்கின்ற தாயை பழிப்பது நல்லதல்ல. தாயைவிட ஒரு சிறந்த தெய்வம் கிடையாது. தாயை பழித்தவர்கள், தாய் மனதை புண்படுத்தியவர்கள் யாரும் வாழ முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, தாய் சொல்லை தட்டாதே என்று சினிமாகூட வந்திருக்கிறது. தாய் சொல்லை தட்டி நடந்தவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேறியதாக வரலாறே கிடையாது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அப்படி இருக்கையில், இந்தத் தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் நம் தாய் சொல்லை தட்டாமல் நடப்போமாக என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11.45

அடுத்தபடியாக இப்போது ரேஷன் கடைகளில் முக்கியமாக மண்ணெண்ணெய் பற்றி தான் ஒரு கம்பிளெயின்ட் வரும். எப்படி என்று சொன்னால் சும்மா ஓயாமல் போகவேண்டியிருக்கிறது. போனால் தரமாட்டேன் என்கின்றார்கள் என்று. அது சில டைம்-லே அதை நாம்

1995 ஏப்ரல் 4] [திருமதி ஜீனத் சர்புதீன்]

அமைச்சரிடமே போய் சொல்லவேண்டும் என்று இல்லை. நாமே, சட்டமன்ற உறுப்பினரே அங்கே போய் ஏனம்மா மண்ணெண்ணெய் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் அப்போது கொடுக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக நம்மை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் அசெம்பிளியிலே வந்து இங்கே கேள்வி கேட்டு அது பேப்பரிலே வரவேண்டுமென்பதாக அல்ல. மண்ணெண்ணெய் வரவில்லை என்றால் ரேஷன் கடைக்குப் போய் சட்டமன்ற உறுப்பினர் போய் கேட்டால், எதனாலேயோ லேட் ஆகியிருக்கிறது. இல்லையென்றால் லோடு வரவில்லை என்றால் ஏதோ ஒன்று சொல்கிறார்கள். அடுத்தாற்போல் நன்றாக போடுகிறார்கள். ஏனென்று சொன்னால் மக்கள் என்று சொல்லுகிறபோது, ஒரு இடத்திலே குறை இருக்கும். அந்த குறையை சட்டமன்ற உறுப்பினரே போய் தீர்க்க வேண்டுமெய்யொழிய அது பேப்பரிலே வரவேண்டுமென்று அப்படித்தான் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு இங்கே வந்து பேச வேண்டுமென்று கிடையாது. நாம் அங்கங்கேயே எல்லாம் பேசிக் கொள்ளலாம். அதனால்தான் எனக்குப் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றால் என் தொகுதியிலே அவ்வளவு ரொம்ப பிரச்சினையில்லை.

அடுத்தாற்போல் மண்ணெண்ணெய் விற்கிறபோது ஒரு இடத்திலே 6 ரூபாய் லிட்டர் விற்கிறான். ஒரு இடத்திலே 7 ரூபாய் விற்கிறான். ஒரு இடத்திலே 7½ ரூபாய் என்று விற்கிறான். அதனுடைய விவரம் தெரியவில்லை. அடுத்தாற்போல் டி.யூ.சி.எஸ். அப்படி என்றால் டிரிப்ளிகேன் அர்பன் கோ-ஆப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி என்று அர்த்தம். அமுதம் என்று பெயர் வைத்து இருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை ரேஷன் கடைகள் அமுதமாக இனிக்கிறது என்ற அர்த்தத்திலே வைத்திருக்கிறார்களோ அல்லது என்ன என்று தெரியவில்லை. அதே மாதிரி சிந்தாமணி என்று. சிந்தாமணி என்று ஏன் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) அப்புறமாகச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

* மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய விளக்கம். மண்ணெண்ணெய் 6 ரூபாய் ஒரு லிட்டர், 6½ ரூபாய் ஒரு லிட்டர் 7½ ரூபாய் ஒரு லிட்டர் விற்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள். அது நம்முடைய நியாய விலைக் கடைகளிலே அப்படி விற்பது இல்லை. இப்போது தனியாருக்கு அந்த உரிமைகள் வழங்கப்பெற்று தனியார் விற்பனை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கட்டுபடியாகின்ற விலையிலே விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

அதற்கும் நமக்கும் தொடர்பில்லை. அவர்களுக்கு வியாபாரம் எப்படி இருக்கிறதோ அதையொட்டித்தான் விலையையும் நிர்ணயித்துக் கொள்கிறார்கள் அல்லது கொள்முதல் விலைக்கு ஏற்றவாறு அல்லது அவர்களுடைய செலவுக்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் நிர்ணயித்துக் கொள்கிறார்கள். அமுதம் அங்காடி என்பது நம்முடைய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமே சில கடைகளை நடத்துகிறது. அந்தக் கடைகளுக்குப் பெயர் அமுதம் அங்காடி என்று பெயர். கூட்டுறவுத் துறை நடத்துகின்ற சில கடைகளுக்குப் பெயர்தான் காமதேனு, சிந்தாமணி என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அந்தக் கடையை மக்கள் தெரிந்துகொண்டு அழைக்கவேண்டுமென்பதற்காக இடப்பட்டிருக்கிற பெயர்கள் தான் இவைகள்.

திருமதி ஜினத் சப்புதின்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 6 ரூபாய்க்கு விற்பது 7 ரூபாய்க்கு விற்பது, 7½ ரூபாய்க்கு விற்பது எல்லாம் வெளியிலேதான், ரேஷன் கடையிலே ரொம்ப குறைந்த விலை. 2 ரூபாய் சில்லரை என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அங்கேயும் ஒரே சீராக விற்கக்கூடாதா என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தாற்போல, இப்போது நாம் ஒரு கிலோ அரசி 3½ ரூபாய் என்று கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். அம்மா வந்து இப்போது 2½ ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். அதே மாதிரி நாலே முக்கால் ரூபாய் ஆக இருந்ததை ரூபாய் மூன்றேழுக்கால் என்று குறைத்து சன்னரகத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். இதிலே சில பேர் என்ன சொல்கிறார்கள். ஏன் ஊர் பூராவாக போடக்கூடாது அரிசி என்று சொல்லி கேட்கிறார்கள். ஊர் பூராவாகத் தான் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இன்னும் ஒரு ரூபாய் குறைக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு உதாரணம் என்னவென்றால் ஆந்திராவிலே கொடுக்கிறார்களே என்று. ஆந்திராவிலே எல்லோருடைய ரேஷன் கார்டுகளுக்கும் கிடையாது, ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்குத் தான் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் எல்லா ஊர்களிலேயும் கொடுக்கப்படவில்லை. சிலசில ஊர்களிலேதான் இப்போது கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் இல்லாமல் ஆந்திராவில் நெல் ஒஹோ என்று விளைகிறது. அப்படி விளைந்தால் நம் அம்மா ஒரு ரூபாய்க்குக் கூட கொடுப்பார்கள். அதுமாதிரி நாம் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அம்மா ஒரு ரூபாய்க்குக்கூட கொடுப்பார்கள். நம் ஊரிலே அப்படி ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறோம். எல்லோருக்கும் கேட்கிறோம். ஆகையால்தான் நான் ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். என்னவென்றால் அடுத்த தடவை புதுக்கார்டு நாம் போடுகிறபோது முக்கியமாக நாம் நடுத்தர வகுப்பினருக்கு, பெரிய பெரிய ஐ.ஏ.எஸ்.

1995 ஏப்ரல் 4] [திருமதி ஜினத் சர்புதீன்]

ஆபிசர்கள், ஐ.ஏ.எஸ். ஆபிசர்கள் யாராவது இங்கே இருந்தால் கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள், அவர்கள் வீட்டிலே எல்லாம் இந்த அரிசியை சாப்பிடுகிறது இல்லை, இந்த அரிசியை வாங்குகிறதும் இல்லை, ஆகையால் நாம் புதுக்காட்டு கொடுக்கிறபோது உங்களுக்கு ரேஷன் அரிசி வேண்டுமா வேண்டாமா என்று கேட்டு வேண்டுமென்று சொன்னால் அதைப் பதிவு செய்வது வேண்டாம் என்றால் விட்டுவிடுவது, அப்படிச் செய்தால் நமக்கு அரிசி மிச்சப்படும். அந்த அரிசியை இன்னும் ஏழைகளுக்குக் கூட கொடுக்கலாம். அதாவது 12 கிலோ இப்போது நாம் போடுகிறோம். அப்படி நமக்கு மீதப்பட்டால் 14 கிலோவோ, 16 கிலோவோ அல்லது 20 கிலோவோ எவ்வளவு நமக்கு வருகிறதோ அதற்குத் தக்கபடி செய்யலாம் என்று சொல்லி, அதுமட்டுமல்லாமல் எந்த கஷ்டங்கள் வந்தாலும், அது இன்பமானாலும் துன்பமானாலும் நாங்கள் புரட்சித் தலைவிக்கு எங்கள் உயிருள்ளவரை உறுதியாகத் துணை நிற்போம் என்று சொல்லி அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. கி. தருமலிங்கம்.

முற்பகல் 11.50

திரு. கி. தருமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. கோரிக்கை எண் 34, உணவு பொருள் வழங்கல் மானிய கோரிக்கைமீது பேச வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றி கூறி உரையை துவக்குகிறேன்.

உரைக்கு முன்னால் புரட்சித் தலைவி அவர்களின்பால் நான் இயற்றிய உரைநடை கவிதையின் ஒரு பகுதியை மட்டும் இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபிறகு

வறட்சி நீங்கி வான் பொழிந்து

வெள்ளமாக பெருக்கெடுத்து

புஞ்சையெல்லாம் நஞ்சையாச்சு

காடெல்லாம் கழனியாச்சு

களமெல்லாம் நெற்களஞ்சியமாச்சு

உழவர்களெல்லாம் நாங்கள் உயர்ந்தாச்சு

உத்தம தலைவி புரட்சித் தலைவியின்

ஆட்சியே பொற்கால ஆட்சி!

நாங்கள் வாழ்கிறோம், வாழ்கிறோம் என்று சொல்லி, புரட்சித் தலைவி அவர்களைப் போற்றுகிறோம், வணங்குகிறோம், வாழ்த்துகிறோம்.

[திரு. கி. தருமலிங்கம்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கண்ட கனவை நனவாக்கி ஏழையெளிய மக்களுக்கு உணவு வழங்குவதிலே ஈகை உள்ளத்தோடு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இதய தெய்வமாய், எங்களின் குடும்ப தெய்வமாய் விளங்கும் புரட்சித் தலைவி அவர்களை நாங்கள் எல்லாம், ஏன்? கரு உதித்த சிகவும், கால தேவனால் அழைக்கப்படும் முதியோரும், அம்மா! என அன்போடு அழைக்கும் அம்மாவின் ஆட்சிதான் பொற்கால ஆட்சி.

இந்த பொற்கால ஆட்சியில், உணவு உற்பத்திக்கு வேளாண்மையை சீர்படுத்த டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு தான் வேளாண்மை ஓர் வளரும் தொழிலாக மாறியுள்ளது.

விவசாயத் தொழில், தொழில் நுட்பத்தோடு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைந்துள்ளோம். விவசாய வள மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு 94.56 கோடி ரூபாய் உலக வங்கியிடம் பெற்றமைக்கும், விவசாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு 410 கோடி ரூபாயில் செயல்படுத்தப்பட உள்ளதை அறிந்து உழவர்களெல்லாம் உவகை அடைந்து புரட்சித் தலைவி அவர்களை வாழ்த்துகிறார்கள், வணங்கி போற்றுகிறார்கள்.

உணவுத் துறை. இந்திய நாட்டின் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு உணவுப்பொருள் வழங்குவதில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் இந்த ஆட்சிதான் குறைந்த விலைக்கு சீராகவும், செம்மையாகவும் அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்கும் வகையில், குறிப்பாக ஏழை மக்களுக்கு எந்த இன்னல்களும் இல்லாமல், 600 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டாலும் மக்கள் நலனே என் மனதுக்கு நலன் என்ற வகையில் மாதத்திற்கு 1.25 லட்சம் டன் அரிசியை மக்களுக்கு வழங்குகிறோம்.

1989-90-ல் 126 லட்சம் குடும்ப அட்டைகள் மட்டுமே இருந்தது. ஆனால் இன்று 1.50 கோடி குடும்ப அட்டைகளுக்கு ஆண்டிற்கு 15 லட்சம் டன்னிற்கு மேலான அரிசியை 21,985 நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக சீராகவும், செம்மையாகவும் நாம் இன்று விநியோகித்து வருகிறோம் என்பதை இந்தநாட்டு மக்கள் நன்கு உணர்ந்துள்ளார்கள்.

தமிழ்நாட்டு மக்களிடம் நயவஞ்சகமாக எதுவும் பேசி எதையும் செய்து சாதித்துவிடலாம் என்று நினைத்து தார்ச்சாலையில் அமரலாமே தவிர கிராமத்தின் நடுத்தெருவிலே உலாவ முடியாமல் மக்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இது நாடு அறிந்த நிதர்சன உண்மை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. கி. தருமலிங்கம்]

இதற்கு முன்னே இருந்த ஆட்சி உணவுப்பொருள் வழங்குவதில் ஊழல் செய்ததையும், உணவு உற்பத்தி செய்யும் பயிர்பாதுகாப்பு பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தெளிப்பதில் ஊழல் செய்ததையும் இந்நாட்டு மக்கள் மறந்துவிடவில்லை.

தமிழ்நாட்டு மக்கள் தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர்., இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களின் அரசியல் வழிகாட்டுதலின்பேரில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அரசியலில் விழிப்போடு இருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டை யார் ஆள வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் என்பதை ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் நிரூபித்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று உணவு நிலை தன்னிறைவோடு இந்திய மாநிலங்களில் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று பல உதாரணங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு பல சான்றுகள் இருந்தாலும், நான் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி பிற்பட்டோர் இந்த ஆட்சியில் எவ்வளவு பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக, பிற்பட்டோர் பகுதிக்குச் செல்கிறேன்.

முற்பகல் 11.55

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் ஆட்சி இன்று பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கும், தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் ஒரு பொற்கால ஆட்சியாக இருந்து, அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. 1926ஆம் ஆண்டு முதல் எத்தனையோ பெரியோர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சமூக நீதியைப் பெற்றுத்தர போராடியிருந்தாலும் சட்டப் பாதுகாப்போடு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள்தான் 31-12-1993ஆம் நாள் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும், சீர்மரபினருக்கும், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் மற்றும் பழங்குடியினருக்கும் அரசுப் பணிகளிலும், கல்வி நிறுவனங்களிலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் உயர்ந்து நிற்க 69 விழுக்காடுகள் இட ஒதுக்கீடு பெற இந்த மாமன்றத்திலே வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சட்டம் இயற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல் மைய அரசில் எந்தவித எதிர்ப்பும் இல்லாமல் 1994ஆம் ஆண்டு சட்டப்பாதுகாப்போடு, சமீக நீதியைப் பெற்றுத் தந்த நமது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சரித்திரத்திலே ஒரு வீராங்கனையாகப் போற்றப்படுகிறார், போற்றப்படுவார் காலம் உள்ளளவும், வையகம் உள்ளளவும் என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. தருமலிங்கம்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாகிய நாங்கள் எங்கள் சமூகக் காவல் தெய்வமாக டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை வணங்கி வழிபடுகிறோம். இவர்கள் இல்லை என்றால் எங்களுக்கு எப்போது விடிவுகாலம் பிறந்திருக்கும்? நாங்கள் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியுமா? எங்களுடைய பிள்ளைகள் எல்லாம் குற்றப் பரம்பரையிலே குணங்கெட்டு திரிந்துகொண்டுதான் இருந்திருக்க வேண்டும்.

அந்த நிலையைப் போக்கி, எங்களுக்கு வாழ்வு கொடுத்த டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு அரணாக எங்கள் உயிரைக் கொடுக்கும் தற்கொலைப் படையாக இருப்போம் என்று பணிந்து இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அம்மாவின் ஆட்சியில்தான் இன்று பத்தாயிரம் காவலர்கள் தேர்வில் எந்தவித தப்பும் தவறும் இல்லாமல் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, கிராமப்புற இளைஞர்கள் 85 விழுக்காடுகளுக்கு மேலாகத் தேர்வு பெற்று, ஆட்சியின் காவலர்களாக இன்று அணி வகுத்து நிற்கும் அழகைப் பார்த்து, ஆனந்தமடைகிறோம். எனவேதான் மீண்டும் சொல்கிறேன். இந்த ஆட்சி பிற்படுத்தப்பட்டவர்களைக் காக்கும் புனித ஆட்சி என்று.

மாணவ மாணவியர்கள் கல்வியில் முன்னேற 1995-96 ஆம் ஆண்டுக்கு 31 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 15 புதிய மாணவியர் இல்லங்கள் ஏற்படுத்தவும், 70 இலட்சம் செலவில் 12 புதிய மாணவர் இல்லக் கட்டிடங்கள் கட்டவும் நிதி ஒதுக்கித் தந்துள்ள டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களை வாழ்த்துகிறோம். வணங்குகிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் அதிகம் வாழும் ஒடுகத்தூர் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஒரு புதிய மாணவர் இல்லம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1994-95-ல், நடந்த ஆண்டில், என் தொகுதியில் மட்டும், குறிப்பாக தமிழகம் முழுவதற்கூட நாடோடிகளாகத் திரிந்துகொண்டிருந்த நரிக்குறவர் மக்களுக்கும் இருளர் இன மக்களுக்கும் மனைப்பட்டாக்கள் பெருவாரியாக வழங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல், 36 நரிக்குறவர் குடும்பங்களுக்குத் தொகுப்பு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்த புரட்சித் தலைவி அவர்களை அந்த மக்கள் வாயார, மனதார வாழ்த்துகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கி. தருமலிங்கம்]

நண்பகல் 12.00

இந்த நரிக்குறவர் வீடுகளுக்கு, அவைகள் கட்டப்படுவதற்கு அடிக்கல் நாட்டியவர் யார் தெரியுமா? காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த, நமது அவையின் பொதுக்கணக்குக் குழுத் தலைவர் மாண்புமிகு செல்வராஜ் அவர்கள்தான் அந்த அடிக்கல்லை நாட்டினார்கள் என்பதை நான் இங்கே தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். புரட்சித் தலைவியின் பொற்கால ஆட்சிச் சாதனைகளை நாடு முழுவதும் சொல்லவேண்டுமாறு அந்த நல்லெண்ணம் உள்ள மாண்புமிகு செல்வராஜ் அவர்களை நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமா? 1995-96-ம் ஆண்டுக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு இலவச வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்க, நிலம் கையகப்படுத்த மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் இந்தத் திட்டத்திலே. 6,577 தொகுப்பு வீடுகள் கட்ட 13.81 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, இம்மக்களின் வாழ்வுக்கு வளம் சேர்க்கும் வகையில் புரட்சித் தலைவி இதயதெய்வம் அவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூக மக்களின் காவல் தெய்வமாக விளங்கும் அம்மா அவர்கள், எங்களை வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வன வளம், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் காட்டு வளர்ப்புக்காக மட்டும் 50.44 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, காடு வளர்ந்தால்தான் நாடு வளரும், நாடு வளர்ந்தால்தான் நாம் வளர முடியும் என்ற பழமொழிக்கேற்ப, இன்று காடு வளர்ப்புக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. தருமலிங்கம், சீக்கிரம் பேசி முடித்து விடுங்கள். காட்டு வளம் பற்றி, அந்த மானியத்தில் தனியாகப் பேசலாம். இதில் ஜெனரலாக சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

திரு. கி. தருமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலம் கருதி, உங்களுடைய கட்டளைக்கேற்ப நான் பணிந்து, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சில கோரிக்கைகள் பற்றி மட்டும் நான் பேச விழைகின்றேன். ஆண்டாண்டு காலமாக அனாதையாக இருந்த என்னுடைய அணைக்கட்டுத் தொகுதிக்கு, அம்மா அவர்களின் ஆட்சியில் குக்கிராமங்களுக்கெல்லாம் சாலை வசதி, போக்குவரத்து வசதி, பேருந்து வசதி, குடிநீர் வசதி மற்றும் புதிய மருத்துவமனை கட்டிட வசதி, கல்விச் சாலைகளையே காணாமல் இருந்த எங்கள் தொகுதி பிள்ளைகளுக்கு புரட்சித் தலைவியின் நான்காண்டுக் கால ஆட்சிக் காலத்தில் 45 புதிய

[திரு. கி. தருமலிங்கம்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுத்த வசதி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தொகுப்பு வீடுகள் - கிட்டத்தட்ட 1,030 தொகுப்பு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்த இந்த மகிழ்ச்சியான நிலையில், எங்கள் அணைக்கட்டுத் தொகுதியில் அணைத்து அத்தியாவசியத் தேவைகள் நூற்றுக்கு 75 விழுக்காடுகள் பூர்த்தி செய்து, இன்று மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கும் இந்த நேரத்தில், நீண்ட நெடிய நாட்களாக அணைக்கட்டுத் தொகுதி விவசாய மக்களின் கோரிக்கையான கோவில் மலையாறு மேலரசம்பட்டி நீர்த் தேக்க அணையைக் கட்டித் தர புரட்சித் தலைவி அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அணையைக் கட்டுவதற்கு முதலாய்வு அறிக்கையைக் கோரி, அந்த அறிக்கையும் செய்து முடிக்கப்பெற்றுள்ளது. எனவே அடுத்த இரண்டாம் பகுதி திட்டத்திலாவது அந்த மேலரசம்பட்டி அணையைக் கட்டி முடிக்குமாறு நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று மிக முக்கிய வனச்சாலையான வேலூர்-ஒடுகத்தூர் சாலையில், வரதலம்பட்டு என்ற கிராமத்தின் அருகே பேருந்து சாலையின் குறுக்கே ஓடும் பேயாற்றின் குறுக்கே ஒரு தரைப்பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், குடியாத்தம்-ஒடுகத்தூர் சாலையில் சாரதிப்பேட்டை கிராமம் அருகே ஒரு தரைப்பாலம் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, அத்தனைப் பணிகளும் முடித்திருந்தாலும் இந்த இரண்டு பணிகளையும் அவசியமாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு, தமிழகத்திலே எந்த மாவட்டத்திற்கும் கொடுக்காத ஒரு சிறப்பை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூக மக்கள் வாழும் பேரணாம்பட்டு தொகுதிக்கு மலட்டாறு நீர்த்தேக்க அணையைக் கொடுத்து எங்களையெல்லாம் வாழ வைத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த அடிமட்ட ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களை வாழவைத்துக்கொண்டு இருக்கும் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு நாங்கள் மீண்டும் நன்றி சொல்லி, புரட்சித்தலைவி அவர்கள் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழர்களுடைய நலனைக் காக்க அவர் நீடுழி வாழ்க என்று வாழ்த்தி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

பிற்பகல் 12.05

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. மா.சா.மா. இராமச்சந்திரன்.

1995 ஏப்ரல் 4]

திரு. மா.சா.மா. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு, நுகர்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மானியக் கோரிக்கையின் மீது உரையாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கும், ஒன்றரை கோடி அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று இருப்பவரும் ஆறரை கோடி தமிழக மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்று இருப்பவருமான எங்களது இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை, தமிழகத்தின் நிரந்தர முதல்வர் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர்களை வணங்கி என்னுடைய உரையைத் துவங்குகின்றேன். தனி ஒரு மனிதனுக்கு உணவு இல்லை என்றால் ஐகத்தினை அழித்திடுவோம் என்றான் கவிஞன் பாரதி. உடம்பை வளர்த்தோம் உயிரை வளர்த்தோம் என்றெல்லாம் முதுமொழிகள் ஏராளமாக உள்ளன. அந்த அளவிற்கு உணவின் அவசியத்தைப்பற்றி பல்வேறு பெரியவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறி இருக்கின்றார்கள்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே இருக்கின்ற மக்கள் தொகையிலே கிட்டத்தட்ட 80 சதவீதத்திற்கு மேலானவர்கள் விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்கின்றவர்கள். அவர்களுடைய உழைப்பால் இந்தியாவிலேயே இன்றைக்கு நாம் உணவு உற்பத்தியிலே தன்னிகரில்லாத ஓர் இடத்தைப் பெற்று இருக்கின்றோம். நம்முடைய தஞ்சைத் தரணியிலே விளைகின்ற நெல், பக்கத்திலிருக்கின்ற மாநிலங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் சேர்த்து பலன் அளிக்கக்கூடிய வகையிலே, இன்றைக்கு நம்முடைய உற்பத்தி பெருகி இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இந்திலை இருந்தாலும், ரேஷன் கடைகளிலே அரிசி வாங்கி உண்ணும் மக்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே பெருமளவிலே இருக்கின்றார்கள். இதுவரை அவர்கள் கூடுதலான விலை கொடுத்து அரிசியை வாங்கி இருந்தாலும், நம்முடைய தாய் உள்ளம் கொண்ட தங்கத் தலைவி அவர்களுடைய கருணையால் கடந்த 1ஆம் தேதி முதல் அரிசியின் விலை—வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு ஒரு ரூபாய் குறைக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 2 ரூபாய் 50 காசுகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உருவாக்கி இருக்கின்றார்கள். நிச்சயமாக தமிழகத்து மக்கள் இந்த ஒரு காரணத்திற்காகவே அவர்களுக்கு நன்றிக் கடன்பட்டு இருக்கின்றார்கள்.

மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து நமக்குத் தருகின்ற அரிசியின் விலையும் நாளுக்குநாள் கூடிக்கொண்டே போகின்றது. மத்திய அரசுக்கும் நம்முடைய தமிழக மக்கள் வாக்கு அளித்து இருக்கின்றார்கள்; மாநில அரசுக்கும்

[திரு. மா.சா.மா. இராமச்சந்திரன்] [1995 ஏப்ரல் 4]

வாக்கு அளித்து இருக்கின்றார்கள். ஆனால், மக்களின் நலனைக் காக்கின்ற அரசாக நம்முடைய மாநில அரசு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே—மத்திய அரசு தன்னுடைய தொகுப்பிலிருந்து தருகின்ற அரிசிக்கு விலையை உயர்த்தினாலும்கூட, மாநில அரசு அந்த அதிகமான விலைச் சுமையையும் தாங்கிக்கொண்டு, இன்றைக்கு குறைந்த விலையிலே நம்முடைய தமிழக மக்களுக்கு அரிசி வழங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜீனத் சர்புதீன் அவர்கள் கூறியதைப் போல, அந்திராவில் 2 ரூபாய்க்கு வழங்குகிறோம் என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். இருந்தாலும் 2 ரூபாய்க்கு அரிசி எல்லோருக்கும் வழங்கப்படுகிறதா என்ற கேள்வி எழுப்பினோமேயானால், நிச்சயமாக இல்லை என்றே கூறவேண்டும். 6 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே, அங்கே வெள்ளை அட்டை கொடுக்கப்பட்டு, 2 ரூபாய்க்கு அரிசி வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பாகுபாடு எதுவும் இல்லாமல், அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் பலன் அடையும் வண்ணம் இன்றைக்கு 2 ரூபாய் 50 காசுகளுக்கு அரிசி வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படக்கூடிய வருமான இழப்பு 150 கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும், அதைப் பொருட்படுத்தாது, ஏழை எளிய மக்களுக்காக நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிவித்து இருக்கின்ற இந்த நல்ல திட்டத்தினை நாம் பாராட்டியாக வேண்டும்.

பிற்பகல் 12.10

நியாய விலைக் கடைகளை எடுத்துக் கொண்டோமேயானால் கிட்டத்தட்ட இன்றைக்கு 800 குடும்ப அட்டைகள் கொண்ட இடங்களுக்கு ஒரு கடை அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. ஒரு கடைக்கும் மற்றொரு கடைக்கும் இடையே இருக்கின்ற தூரமானது 3 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. இருந்தாலும், மலைவாழ் பகுதி மக்கள் மற்றும் போக்குவரத்து வசதி இல்லாத மக்களினுடைய நலன்களைக் கருத்திலே கொண்டு, பகுதி நேர கடைகள் இன்றைக்கு ஏராளமாகத் திறக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தியாவிலே பொது விநியோக முறையில் தமிழ்நாடுதான் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகின்றது என்பது பாராட்டத்தக்கதாக உள்ளது. பொது விநியோக முறையிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்தப் பொருட்கள் சலுகை விலையிலே கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, எத்தனை கோடி ரூபாய்களை நாம் இழந்தாலும், அவர்களுக்கு அந்தப் பொருட்கள் போய்ச் சேர வேண்டும்; சலுகை விலையிலே வழங்கப்படும் அந்த பொருட்களை அவர்கள் அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக்

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. மா.சா.மா. இராமச்சந்திரன்]

காணும்போது, இந்த அரசினுடைய பரந்த மனப்பான்மையை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இதற்கு முன்னால் லெவித் திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தை வைத்து நம்முடைய அரிசியை ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்ல முடியாத நிலைமை இருந்தது. தஞ்சையிலே விளைகிற அரிசியைப் பக்கத்தில் இருக்கிற புதுக்கோட்டைக்கோ, திருச்சிக்கோ கொண்டு போக முடியாத கடுமையான லெவி முறை அமலில் இருந்தது. புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே 1992 ஆம் ஆண்டு முதல் அந்த நெல், அரிசியைக் கொண்டு போவதற்கான தடையை நீக்கி, இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் எந்த மாவட்டத்திலிருந்து எந்த மாவட்டத்திற்கும் அரிசி, நெல்லைத் தாராளமாகக் கொண்டு போகக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். இதனால் தஞ்சையில் ஒரு விலை, இராமநாதபுரத்தில் ஒரு விலை, சேலத்தில் ஒரு விலை என்றிருந்த நிலை மாற்றப்பட்டு இன்றைக்கு அரிசி விலை தமிழ்நாடு முழுவதும் சீராக இருப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. மேலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1993 ஆம் ஆண்டு முதல் இருந்த ஏகபோகக் கொள்முதல் திட்டம் கைவிடப்பட்டதை நான் வரவேற்கிறேன். காலையில் எழுந்து கழனிமேட்டிற்குச் சென்று விவசாய வேலைகளை எல்லாம் பார்த்து விட்டு, இரவு வீடு திரும்பி, மறுநாளும் கழனிக்குச் சென்று இதே வேலையாக 3 மாத காலம், 6 மாத காலம் பாடுபட்டு, தான் தன்னுடைய வயலில் அறுவடை செய்த நெல்லை ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கே, ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்முதல் நிலையத்திற்கே விற்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு இருந்தது. இன்றைக்கு நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உத்தரவிட்டதன் மூலமாக நம்முடைய விவசாயிகள் பூரண சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் தான் உற்பத்தி செய்த நெல்லை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது. முன்னாலே எல்லாம் இருந்த நிலை மாறி இப்போது தனியாருக்கும் விற்கலாம்: கொள்முதல் நிலையங்களுக்கும் விற்கலாம். இதிலே யார் அதிகமாக விலை கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்கக்கூடிய உரிமை தமிழக விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவி அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

உழைத்தவன் ஒருபோதும் சோர்வடையக் கூடாது. அவன் தான் உழைத்து உற்பத்தி செய்த நெல்லை விற்பனை செய்வதில் அவர்களுக்குச்

[திரு. மா.சா.மா. இராமச்சந்திரன்] [1995 ஏப்ரல் 4]

சிறு சங்கடம் கூட ஏற்படக் கூடாது என்பதில் தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகுந்த கவனமாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு நெல், அரிசி கொண்டு போவதற்குத் தடை ஏதும் இல்லாமல் இருந்தாலும் நம்முடைய தமிழ்நாடு மாநிலத்திலிருந்து பக்கத்தில் இருக்கிற மாநிலங்களுக்கு நெல், அரிசி கொண்டு போவதற்கு ஒரு தடை இருப்பது மிக அவசியமான ஒன்று. ஏனென்றால் அந்தத் தடை நீக்கப்பட்டால் அதிகமான அரிசி கேரளாவுக்குக் கடத்தப்படக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு உருவாகி விடும். நான் நன்றாக எண்ணிப் பார்க்கிறேன். 1975ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த நேரம் அது. அப்போது தமிழ் நாட்டில் பருவ மழை பொய்த்துவிட்டது. கடுமையான வறட்சி இருந்தது. அந்தச் சூழ்நிலையில் அன்று ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தவர்கள் நெல், அரிசி வியாபாரிகளோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு இரவோடு இரவாக இங்கிருந்து அத்தனை அரிசி, நெல் மூட்டைகளையும் லாரிகளில் ஏற்றி வெளி மாநிலங்களுக்கு ஓரே நாட்கள் கொண்டு செல்லலாம் என்று அன்றைக்கு இருந்த தடையை நீக்கிய காரணத்தால் இங்கேயிருந்து அரிசி, நெல் எல்லாம் வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று விட்டன. இங்கேயிருந்த மக்கள் பசியோடும் பட்டினியோடும் வாடிய காட்சியை நாம் நன்றாக அறிவோம். இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு எந்தத் துன்பமும் ஏற்படக் கூடாது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான நெல், அரிசி கிடைத்ததற்குப் பின்னாலேதான் அடுத்த மாநிலத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் காரணமாக புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அண்டை மாநிலங்களுக்கு அந்த நெல், அரிசி கொண்டு போவதைத் தடுத்து இன்றைக்குச் சட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதைப்போல காவிரிப் பிரச்சினையில் இன்றைக்கு நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிற பணியை யாராலும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது. காவிரி பிரச்சினை ஏற்பட்டதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் யார்? இன்றைக்கு அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எவ்வாறு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நாம் நன்றாக அறிவோம்.

மேலும் பஞ்சாபில் இருக்கிற அந்த பாகமதி அரிசியை விட மிகச் சிறந்த தரம் வாய்ந்த ஜே.ஜே. 92 சன்னரக அரிசியை மட்டும் வெளி மாநிலத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதி அளித்துள்ளார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. மா.சா.மா. இராமச்சந்திரன்]

பிற்பகல் 12.15

மேலும் ரேஷன் கடைகளிலே கொடுக்கப்படுகின்ற அரிசியின் அளவு தற்போது 12 கிலோவாக இருக்கின்றது. இன்றைக்கு வளர்ந்து வரும் மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கு ஏற்ப பல்வேறு சூழ்நிலைகளின் காரணமாக இந்த 12 கிலோ அரிசி என்பது போதுமானதாக இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், தாய் உள்ளம் கொண்ட தங்கத் தலைவி அவர்களும், ரேஷன் கார்டுக்குக் கொடுக்கின்ற 12 கிலோ அரிசியின் அளவை 20 கிலோ அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில்தான் அரிசி, கோதுமை, பருப்பு வகைகள், சர்க்கரை போன்றவைகளின் விலைவாசிகள் மிகுந்த குறைந்த அளவிலே மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இருக்கின்றது. இந்தக் குறைந்த விலைவாசிகளை எல்லாம் வியாபாரிகள் ஏற்றிவிடாமல் இருப்பதற்கு ஆங்காங்கே கண்காணிப்புக் குழுக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. இளம்வழுதி.

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அவையில் நுகர்பொருள் வழங்கல் கோரிக்கை எண் 34 மீது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு தாங்கள் வழங்கி இருக்கிற வாய்ப்புக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு அவசியமானது உணவு. அத்தகைய அவசியமான உணவு மானியக் கோரிக்கையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த திறமையாளர். பழுத்த அனுபவசாலி. எனவே, அப்படிப்பட்டவருடைய இலாக்காவிலே நடைபெறுகிற நிறை குறைகள் என்று எடுத்துச் சொல்கின்றவற்றை அவர்கள் குறித்துக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பார் என்ற நம்பிக்கையிலே ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ரேஷன் கடைகளிலே 12 கிலோ அரிசி வழங்கினால் 10 கிலோ அரிசிதான் இருக்கும். அதேபோல், மண்ணெண்ணெய் வாங்கும்போது 10 லிட்டர் வாங்கினால், 8½ லிட்டர்தான் இருக்கும். இதிலே அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், கெரோசினை அள்ளி ஊத்துகிறார்களே,

[திரு. இளம்வழுதி]

[1995 ஏப்ரல் 4]

அந்த கேனில் ஸ்பாஞ்ச் வைத்துவிடுகிறார்கள். அப்படி ஸ்பாஞ்ச் வைத்து ஊற்றும்போது, 5 லிட்டர் கேன், 5 லிட்டர் கேன் என்று இரண்டு தடவை ஊற்றும்போது முக்கால் லிட்டர், முக்கால் லிட்டர் என்று குறைந்துவிடுகிறது. இதுமாதிரி நடைபெறுகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், 20 ஆம் தேதிக்கு மேலே போனால் ஸ்டாக் தீர்ந்து போய்விட்டது, சரக்கு இல்லை என்று சொல்லி திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சில கடைகளிலே வெளியார்கள் அதை ஆக்கிரமித்து அவர்கள் அதை நடத்துகிறார்கள். அப்படி நடத்துகிற காரணத்தால்தான் இதுபோன்ற குறைபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியிலே குட்பெட் பள்ளம் என்ற பகுதியிலே உள்ள சிந்தாமணி கூட்டுறவுக் கடையை இன்றைக்கு வெளியாரை வைத்து நடத்துகிறார்கள். அப்படி நடத்துவதால் இந்தப் பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். நடவடிக்கை எடுப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதேபோல் ரேஷன் கடைகளிலே மக்கள் அரிசிக்காக நீண்ட கியூவில் நிற்கிறார்கள். நம்முடைய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தவறாக நினைக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆணைக்கு ஒப்ப, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆங்காங்கே தண்ணீர்ப் பந்தல்களை வைக்கிறார்கள். அதேபோல் இந்த ரேஷன் கடைகள் பக்கத்திலேயும் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், ரேஷன் கடைகளிலே பெரிய கியூ நிற்கும்போது, பல பிரச்சினைகள் வருகின்றன. நான் முன்பு சொல்லும்போது வெளியார்கள் என்று சொன்னேன் அல்லவா, அந்த வெளியார்கள் இருந்து கொண்டு, அவர்கள் பண்ணுகிற அராஜகத்திற்கு அளவே கிடையாது. அதைத்தான் நான் என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள குட்பெட் பள்ளம் என்ற இடத்தில் நடப்பதைச் சொன்னேன். எனவேதான் இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து பாமாயில். இந்த பாமாயில் இப்போது எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. மியூசியத்திலே போய் தேடினாலும் கிடைக்காது. அந்த அளவிற்கு பாமாயில் கொடுப்பதை அறவே நிறுத்திவிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

1995 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்.

*மாண்புமிகு திரு. கு.ப. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்கவும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, இன்றைக்கு கோடை வெயிலைத் தணிப்பதற்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தொண்டர்கள் ஆங்காங்கே தண்ணீர்ப் பந்தல்களைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் குளிர்பானங்களைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது, ரேஷன் கடைகளுக்குப் பக்கத்திலே அதைத் திறக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். என்ன செய்வது? சிலர் ஆட்சிக்கு வந்தாலே, ஆங்காங்கே கஞ்சித் தொட்டிகளைத் தான் திறக்கவேண்டிய சூழ்நிலை எல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இன்றைக்குக் கோடை வெயிலைத் தணிப்பதற்குக் கூட மக்களுக்குக் குளிர் பானங்களைத் தரக்கூடிய ஆட்சி நடந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். எப்படி எல்லாம் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றினால், அதிலே எப்படி எப்படி எல்லாம் குறைகிறது என்று சொன்னார்கள். பக்கா படிக்கு முக்கா படி அளந்தவர்கள் எல்லாம் அவர்கள். அவர்கள் காலத்திலே இருந்ததை இன்றைக்கு நாங்கள் சரி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. இளம்வழுதி. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இளம்வழுதி அவர்கள் விரும்பினால் அறிவாலயம் பக்கத்திலே கூட தண்ணீர்ப் பந்தலைத் திறப்பதற்கு நம்முடைய உறுப்பினர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மாண்புமிகு வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர்.

பிற்பகல் 12.20

மாண்புமிகு திரு. சே. ரகுபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அறிவாலயத்திற்குப் பக்கத்திலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே தண்ணீர்ப் பந்தல் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1995 ஏப்ரல் 4]

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் மனது வைத்தால் சந்திரனில்கூட தண்ணீர்ப் பந்தல் திறந்து வைப்பீர்கள். அதற்கு எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. நான் சொல்ல வந்தது, இப்போது ரேஷன் கடைகளில் வெயிலில் நிற்கிறார்களே, அந்த இடத்தில் அவர்களுக்குத் தாகத்தைத் தீர்க்கின்ற அளவிற்கு வைத்தால் பரவாயில்லை. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு சில இடங்களில் இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு இடத்திலே பெரிய கட்டிடம் கட்டிவிடுகிறார்கள். கட்டிவிட்டு அதை ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள். உதாரணமாக (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு போக்குவரத்து மற்றும் வனத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தவறான கருத்தை வெளியிடுகின்ற வகையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தண்ணீர்ப் பந்தலைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த வறட்சிக் காலத்திற்கு மட்டும்தான், இந்த 3 மாத காலத்திற்கு மட்டும்தான் வைக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, அதையே அவர்கள் தற்காலிகமாக வைக்கவேண்டுமென்று ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் சொல்வதைப் போல புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து அதிலே கட்டிடங்களைக் கட்டி அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களே தவிர நாங்கள் அல்ல என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றும் நகராட்சியில் பல்வேறு இடங்களில் அந்த நிலங்களை அப்புறப்படுத்தி, சாலைகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு இடமில்லாமல் இடர்ப்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்கள்தான் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, . . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. இளம்வழுதி, நீங்கள் பிளாட்பாரம், புறம்போக்கில் எல்லாம் கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால், நீங்கள் குறிப்பாக எந்த இடம் என்று சொல்லுங்கள்.

1995 ஏப்ரல் 4]

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்பீர்கள் என்று தெரிந்துதான், குறிப்போடு வந்திருக்கிறேன். நேற்று விழுப்புரத்திலே காந்தி சிலைக்குப் பக்கத்திலே இப்படி பக்காவாக தண்ணீர்ப் பந்தல் என்ற பெயரால் ஒரு கட்டிடம் கட்டப்பட்டு பொதுமக்கள் எதிர்ப்பின் பெயரால் இன்றைக்கு அது இடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு போக்குவரத்து மற்றும் வனத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுமக்கள் சொல்லி அல்ல. இங்கே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்தவுடனேயே உடனடியாக அதை இடித்து அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று ஆணையிட்டவரே முதல்வர் அவர்களே தவிர, அதற்காக ஒரு போராட்டமும் நடைபெறவில்லை.

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி அங்கே கட்டப்பட்டவுடனே உரிய அதிகாரிகளை எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த முன்னாள் அமைச்சர் பொன்முடி அவர்கள் சந்தித்து முறையிட்டார்கள். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதற்கு இதுபோன்று பக்கத்தில் நாங்களும் ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தலை வைக்கிறோம் என்று சொல்லி அங்கே செங்கல்லை ஊன்றிய பிறகுதான் வேறு வழியில்லாமல் அதிகாரிகள் வந்து அதையும் இடித்தார்கள். இதையும் இடித்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆகவே இடித்தவர்கள் அதிகாரிகள்தான். அதை முதலமைச்சருடைய உத்தரவின் பேரிலேதான் இடித்தார்கள்.

திரு. இளம்வழுதி: அதற்கும் நாங்கள்தான் உங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. அதைத்தான் சொல்கிறேன், வேறு ஒன்றும் கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு - மாபெரும் சமூக நலத் திட்டமான புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான அரிசி, பருப்பு மற்றும் சமையல் எண்ணெய் போன்றவற்றைச் சத்துணவு மையங்களுக்கு நேரடியாக வழங்கும் பொறுப்பான பணியினை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்

[திரு. இளம்வழுதி]

[1995 ஏப்ரல் 4]

செய்து வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் மேற்படி மதிய உணவு மையங்களுக்கு சுமார் 20,000 டன் அரிசியினையும், 1,800 டன் பருப்பு வகைகளையும் மற்றும் 226 டன் சமையல் எண்ணெயையும் வழங்கி வருகிறது என்று இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே சத்துணவு மையங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற அந்த மோசூர் பருப்பிலே பீஸ்டால் என்கிற பருப்பைக் கலந்து கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் என்ன ஆகிறது என்றால் வாத நோய் வருகிறது. அப்படி வருகின்றபோது குழந்தைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் திடீரென்று ஒரு புகாரை. குற்றச்சாட்டைப் போல் இங்கே சுமத்துகிறார்கள். அது ஒரு கடுமையான குற்றச்சாட்டு. சத்துணவு மையங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற அந்தப் பருப்பில் எந்த இடத்திலே அப்படிக் கலந்து கொடுக்கப்பட்டது? அப்படிக் கலந்து கொடுக்கப்பட்டது என்றால், அதற்கான உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்ததா, இல்லையா? அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா, இல்லையா? பொதுவாக இப்படிப் பொதுமக்கள் பீதியடைகின்ற வகையில் தங்களுக்கு ஏதோ கிடைக்கின்ற வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி இப்படிப் பேசுவது, அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று நடந்திருந்தால், ஆதாரத்தை நான் எடுத்துக் கொண்டு வரமுடியும். இது ஏற்கெனவே நடைபெற்றது. பத்திரிகையிலே கூட நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். சத்துணவுக் கூடத்திலே வாந்திபேதி. குழந்தைகள் மருத்துவமனையில்... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இளம்வழுதி, பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகளை நீங்கள் ஆதாரமாக வைத்துப் பேசக் கூடாது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

பிற்பகல் 12.25

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆயிரக்கணக்கான சத்துணவு மையங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. அங்கே அனுப்புகின்ற பருப்பிலே குறை ஏற்பட்டதா? அல்லது சமையலிலே குறை ஏற்பட்டதா? ஏதாவது

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

பாத்திரங்களிலே குறை ஏற்பட்டதா என்பதெல்லாம்கூட கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எப்போதோ, எங்கேயோ நடைபெற்றதை இன்றைக்கு வந்து சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. அவர் ஒரு பெரிய கட்சியினுடைய உறுப்பினர். முன்னாலே இந்த மாநிலத்தை ஆண்ட கட்சியினுடைய உறுப்பினர். அந்தக் கட்சிக்கே ஏக பிரதிநிதியாக இருக்கிற உறுப்பினர். ஆகவே இங்கே குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறபோது அதற்கான ஆதாரங்களையெல்லாம் கொண்டு வந்து எங்கே நடந்தது என்று சொன்னால் நல்லது. இதற்கு முன்னாலே தொகுதியிலே ஏதோ கடைகளிலே குறைகள் நடைபெறுகின்றன, யாரோ குண்டர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அது ஏதோ இந்த மூன்று ஆண்டுக்காலத்திலேதான் நடைபெறுவது போல அவர் கற்பனையாகச் சித்தரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் குண்டர்கள் எல்லாம் கடைகளை ஆக்கிரமிக்கிற சூழ்நிலையே அவர்களுடைய காலத்திலேதான் தொடங்கிவைக்கப்பட்டது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அதற்கு அடிகோலியவர்களே அவர்கள்தான் என்பதையும் இந்த நாடு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. நான் இறுதியிலே தெளிவாகப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்பதாலே குறுக்கிடாமலே இருந்தேன். அவர் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே விவாதிப்பதை விட்டுவிட்டு, தண்ணீர்ப் பந்தலுக்கு உள்ளே போய்விட்டார்கள். தவித்த வாய்க்குத் தண்ணீரே கொடுக்காத மிகப் பெரிய புண்ணியவான்கள் நீங்கள். ஆகவே தண்ணீர்ப் பந்தல் என்றால் உங்களுக்கெல்லாம் கேலியாகவும் கிண்டலாகவும்தான் இருக்கும். எங்கேயாவது தண்ணீர்ப் பந்தல் திறந்தால் அதை இங்கே திற அங்கே திற என்று சொல்லத் தெரிகிறதே தவிர, நீங்கள் இந்தத் தண்ணீர்ப் பந்தலைத் திறக்க வேண்டும் என்கிற சாதாரண உள்ளம்கூட உங்களுக்குக் கிடையாது என்பதையும் இந்த நாடு தெரிந்து வைத்திருக்கிறது. ஆகவே சத்துணவு மையங்களிலே எங்கே நடைபெற்றது, எப்போது நடைபெற்றது. அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா இல்லையா, எடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு குறைகள் களையப்பட்டதா என்பதையும் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு சமூக நலம் மற்றும் கைத்தறித் துறை அமைச்சர்.

* மாண்புமிகு திருமதி இரா. இந்திரகுமாரி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப்போல பருப்பிலே எந்தக் கலப்படமும் நடைபெற்று குழந்தைகளுக்கு அதனால் எந்த நோயும் வந்ததாக, அதனாலே அவர்கள் மருத்துவமனையிலே அனுமதிக்கப்பட்டதாக எந்தவிதமான செய்தியும்

[திருமதி இரா. இந்திரகுமாரி] [1995 ஏப்ரல் 4]

இதுவரை வந்ததே கிடையாது. பருப்பிலே அரிசி கலந்தோ, அரிசியிலே பருப்பு கலந்தோ எந்தவிதமான செய்தியும் இதுவரை வந்ததே கிடையாது. அந்த அளவிற்கு அது சிறப்பாக வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் கேட்டால் இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம், இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தை எப்படி வழங்குகிறீர்கள் என்பதைக் கேட்டு, இன்றைக்குக் கூட அதற்கு டெலக்ஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த வகையிலே இன்றைக்கும் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் பாராட்டப்படக் கூடிய வகையிலே புரட்சித் தலைவியின் ஆட்சியிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஆட்சியைப் போல அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இளம்வழி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திட்டம் நல்ல திட்டம்தான். அதை மற்ற மாநிலங்கள் பின்பற்றுவதால் நமக்கும் மகிழ்ச்சிதான்.

மாண்புமிகு திருமதி இரா. இந்திரகுமாரி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திட்டம் நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும் அதை ஒழுங்காகச் செயல்படுத்தினால்தான் மற்ற மாநிலத்தவர்கள் பாராட்டுவார்களே ஒழிய வெறும் திட்டத்தைப் போட்டிலே எழுதி வைத்து விட்டால் யாரும் பாராட்ட மாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினருக்கு இப்பொழுதாவது ஞானோதயம் வந்ததற்கு நன்றி. திட்டம் நல்ல திட்டம்தான் என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தைப் புரட்சித் தலைவர் இங்கே உருவாக்கியபோது பிள்ளைகளை எல்லாம் பிச்சை எடுக்க வைக்கிறார், தட்டு ஏந்த வைக்கிறார் என்றெல்லாம் இந்த மன்றத்திலேயே சாடியவர்களும் இவர்கள். வெளியிலே விவாதித்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு ஏதோ காலம் கொடுத்த ஞானோதயத்திலே, மக்கள் கொடுத்த புத்தியினாலே, இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு நாங்கள் முட்டைகளையும் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் முன் வந்தார்கள். அந்த முட்டையிலே எவ்வளவு கோளாறுகள் நடைபெற்றன என்பதையும் இந்த நாடு கண்டு கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே தெளிவாக நேரிடையாகப் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

1995 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பரிதி, சீக்கிரம் பேசு முடியுங்கள்.

திரு. இளம்வழுதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெரிய கட்சி என்றும், பெரிய கட்சியின் ஏகோபித்த பிரதிநிதி என்றும், தண்ணீர் கூட கொடுக்காத புண்ணியவான்கள் என்றும் அடுக்கடுக்காக ஞானோதயம் வந்தது என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். **

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பரிதி இவையெல்லாம் வேண்டாம். தனிப்பட்ட பிரச்சினை எல்லாம் வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. **

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பரிதி தேவையில்லாத விவரங்களையெல்லாம் புகுத்த வேண்டாம். அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நான் மொத்தமாக இந்தப் பிரச்சினையை நீக்கிவிடுகிறேன்.

திரு. இளம்வழுதி: அவர் சொன்னதால்தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே உங்களுக்குப் பேசுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்றால் சொல்லுங்கள். தண்ணீர் பந்தல் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலா வருகிறது.? பேசுங்கள்.

திரு. இளம்வழுதி: **

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பரிதி இளம்வழுதி நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அதை நான் அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து மொத்தமாக நீக்கிவிட்டேன்.

திரு. இளம்வழுதி: நான் கேட்க வந்தது என்னவென்றால், இந்த மாதிரி பீஸ்டால்லை அவர்கள் கலந்து கொடுக்கிறார்கள் என்ற அப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே ஆய்ந்து பார்த்து பதில் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டுக்கு ஏற்கெனவே தெளிவான பதிலை உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு நீங்கள் வேறு பொருளுக்குப் போகலாம்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1995 ஏப்ரல் 4]

பிற்பகல் 12.30

திரு. இளம்வழுதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதே கம்பெனியிடம் அந்தப் பருப்பு-எந்தக் கம்பெனி வழங்கியதோ அதே கம்பெனியிடம்-இன்றைக்குப் புது டெண்டர் மூலமாக 15 ரூபாய் 40 காசுக்கு வாங்கச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மார்ச் மாதம் 16-ந்தேதி கையெழுத்தாகியிருக்கிறது. இதே பருப்பு வட நாட்டிலே 13 ரூபாய் 20 பைசாவிற்கு விற்கப்படுகிற பருப்பை அதிக விலை கொடுத்து 15 ரூபாய் 40 காசுக்கு வாங்குவதன் மூலம் அரசுக்கு 2 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறதா இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவர்கள் எதையோ எங்கேயோ விட்டுவிட்டு இங்கே தேடிக்கொண்டு திரிகிறார்கள். நீங்கள் அவ்வளவு கலப்பமாக எண்ணிவிடாதீர்கள்-நாங்கள் ஏமாளிகளும் அல்ல; உங்களுடத்திலே சிக்குகிறவர்களும் அல்ல. ஏனென்றால் நீங்கள் எல்லாம் அசகாய குரர்கள். அப்படியே முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றிலே மறைக்கிறவர்கள் என்பதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். எதுவும் முறைகேடு நடைபெறவில்லை. யாருக்கும் புதிதாகக் கொடுக்கவில்லை. எந்தத் தவறு செய்தவர்களுக்கும் திரும்ப வழங்கவில்லை. முறையாக நீங்கள் அதைக் குறிப்போடு இங்கே சொன்னால் வரிக்கு வரி அதற்கு விளக்கமும் பதிலும் அளிப்பதற்குத் துறை தயாராக இருக்கிறது. சட்டப்படிதான் எதுவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் சட்டத்தின் பெயராலே அந்திகள் நடைபெறுவதைத் தவிர்த்து நியாயப்படியும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. முறையாக எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்களும் மொட்டையாகச் சொன்னதாலே நானும் மொட்டையாகவே பதில் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. வி.பி. சந்திரசேகர்.

திரு. வி.பி. சந்திரசேகர்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குடும்பத்திலே இருக்கின்ற குழந்தைகளுடைய பசியைத் தீர்ப்பதற்காக சத்துணவு கொடுத்தது நம்முடைய அரசாங்கம்.**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது வேண்டாம். (குறுக்கீடு) அதைத்தான் நான் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ இங்கே ஒரு விபரத்தைச் சொன்னார். ஒரு விலையைச் சொன்னார். நான் இந்த மன்றத்திலேயே அவருக்கு அனுமதி வழங்குகிறேன். அவர் சொன்ன பதிமுவாயிரத்துச் சொச்சம் விலைக்கு சென்னையிலே அந்தப் பருப்பை அவர் சப்ளை

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. இராம வீரப்பன்]

செய்ய இயலுமேயானால் (குறுக்கீடு) அதுதான். அதைக்கூட சரியாகத் தெரியாமல் இங்கே உளறிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். 13,490 என்றே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு கிலோ இல்லை, ஒரு டன்னுக்கு. ஆயிரம் கிலோவுக்கு கணக்கு போட வேண்டும். நீங்கள் இன்னும் சின்னக் குழந்தையல்ல. நாங்கள் டன் கணக்கிலே வியாபாரம் செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே டன் கணக்கிலே சொல்லுங்கள். அந்த 13 ரூபாய் சொச்சமே கிலைவுக்கு வைத்துக்கொண்டாலும் 13,490-க்கு இங்கே வாங்குகிறீர்கள் என்று சொல்கிறீர்களே நீங்கள் சொல்லுகின்ற 12,000 ரூபாய்க்கு 2,000 ரூபாய் குறைவாக 2 கோடி ரூபாயை மிச்சப்படுத்துகின்ற வகையில் நீங்கள் நாளைக்கே இங்கே வழங்குகிறோம் என்று ஒப்புதல் அளித்து வழங்கினால் அதை நம்முடைய நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. இளம்வழுதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னது வட நாட்டிலே 13 ரூபாய் 20 காசுக்கு விற்கின்ற பருப்பை....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஏதோ அரிப்பு எடுத்துக்கொண்டு சொரிந்துகொண்டிருக்கிறார். மன்னிக்க வேண்டும். அவர் சொரிய ஆரம்பித்தால் அவருக்குத்தான் புண்ணாகுமே தவிர அது எங்களுக்கு ஒன்றுமே ஆகாது. எதையாவது முறையாகத் தெரிந்து கொண்டு இவ்வளவு பெரிய மன்றத்தில் ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்துகின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொறுப்போடு சொன்னால் நாங்கள் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். தவறு என்றால் அதற்கு விளக்கம் அளிக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம். விவரமே புரியாமல் யார் சொன்னதையோ, எதையோ கேட்டுக்கொண்டுவந்து டெல்லியிலே கிடைக்கிறது என்றால் இங்கே வந்து சேரவேண்டாமா? இமயமலையிலே கிடைக்கிறது என்றால் அது தமிழ்நாட்டிற்கு வரவேண்டாமா? உங்களுடைய தலையிலே தூக்கிக்கொண்டு வந்து இங்கே தருவீர்களா? என்ன பொருள் இதற்கு? ஒன்று, பேச வேண்டுமான்னால் விவரங்களோடு பேசங்கள்; இல்லையானால் வேறு விஷயத்தை கவனியுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பரிதி இளம்வழுதி, அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிற கேள்விக்கு நீங்கள் பதில் சொல்லலாம். நீங்கள் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்பதற்கு மட்டும் பதில் சொல்லலாம்.

[1995 ஏப்ரல் 4]

திரு. இளம்வழுதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வண்டிச்சத்தம். போக்குவரத்துச் செலவு எல்லாம் சேர்த்துத்தான் 13 ரூபாய் 20 காசு என்று சொன்னேன். வாங்கிக்கொண்டு வந்து தரமுடியுமா என்று கேட்கிறார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. பரிதி இளம்வழுதி. இப்பொழுது நீங்கள் அதை சப்ளை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறீர்களா? மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே. நான் இலாக்காவைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. நாங்கள் இப்போது ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற விலையைவிட குறைவாக உங்களால் கொடுக்க முடியும் என்றால் சட்டப்பூர்வமாக நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத் தினிடத்திலே மனு கொடுத்தால் அடுத்த நாளே உங்களுக்கு நாங்கள் ஆணை பிறப்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. இளம்வழுதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னொன்று, இந்த சி.ஆர்.1009 என்ற ரக அரிசியை 6 ரூபாய் 75 காசுக்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு தனியாரிடம் 40,000 டன் அரிசியை, இதே அரிசி புட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இண்டியாவிலே 2½ ரூபாய்க்கு தருகிறார்கள். வெளி மார்கெட்டிலே....

பிற்பகல் 12.35

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முறையில் பேசுவதை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது. எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல், அடிப்படையும் இல்லாமல், உண்மைக்கு மாறான ஒன்றையே சொல்லுவது என்று, ஏதோ பழியைச் சுமத்த வேண்டும், புழுதியை வாரி தூற்ற வேண்டும் என்று ஒரு கட்சியின் சார்பில் ஒரு உறுப்பினர் இங்கே நடந்து கொள்வது மிகுந்த வேதனைக்குரியது, கண்டனத்திற்குரியது. 600 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறோம் என்று பகிரங்கமாக அறிவித்திருக்கிறோம். எல்லா மில்களையும் கேட்டிருக்கிறோம். சி.ஆர்.1009 ஒரு குவிண்டால் 600 ரூபாய்க்கு வாங்கப்படும் என்று பகிரங்க அறிவிப்பின் மூலம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். 670 ரூபாய்க்கு எங்கே வாங்கினார்கள்; யார் வாங்கினார்கள்; இப்படி எல்லாம் எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல் விவரமும் தெரியாமல் ** பேசுவதை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1995 ஏப்ரல் 4]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கடைசியாக சொன்ன அந்த வார்த்தை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு.இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. நான் கேட்கிற கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுகிறாரா என்று பார்க்கலாம். நேற்று இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த சேர்மன் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு இருக்கிறாரே அதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் விடுமுறையில் சென்றிருக்கிறார். சென்று 15 நாட்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது. இவ்வளவு நாளாக செயலாளர் அந்தப் பொறுப்பில் இருந்தார்கள். இப்போது புதிதாக இன்றைக்கு வேறு ஒரு அதிகாரியை அதற்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இந்த விளையாட்டுகளை எல்லாம் இங்கே வைத்துக்கொள்ளாதீர்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியினுடைய ஆட்சியிலே இந்த ஜம்பம் எல்லாம் நடக்காது என்பதை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பரிதி, நீங்கள் பேசிக்கொண்டே போகிறபோது இந்த விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறீர்கள்; அல்லது இந்த விலைக்கு இன்னொருவர் கொடுக்கத் தயார் என்று உங்களுக்கு மனு செய்தார் என்று சொல்லவேண்டும். நீங்களாக இந்த விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறீர்கள்; இந்த விலைக்கு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டே போவது பொருத்தம் இல்லாத வாதம். எனவே, வேறு வாதம் இருந்தால் சொல்லி முடிக்கவும்.

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதிகாரிகளை மாற்றுவது என்பது அரசாங்கம் அவ்வப்போது செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு அலுவல் பணி. அந்தப் பணிக்கு நீங்கள் ** கூடாது. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்படுகிறது.

[1995 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு அதிகாரி சொந்த வேலையின் காரணமாக விடுமுறையில் போயிருக்கிறார். இது ஒரு முக்கியமான துறை. தினந்தோறும் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற துறை. எனவே, அதிலே விடுமுறையிலே இருக்கிறபோது பணி கெடுகிறது என்ற காரணத்தால் வேறு ஒரு அதிகாரியை நியமித்து இருக்கிறார்கள். அவர் தன்னுடைய சொந்தப் பணியின் காரணமாக விடுமுறையில் சென்றிருக்கிறார். ஒரு அதிகாரி என்பவர் விடுமுறையில் செல்வதற்கு அவருக்கு உரிமையுண்டு. போயிருக்கிறார். எனவே, ** அவ்வளவு சரியானது அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ** அவர் முதலிலேயிருந்து சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் அனைத்திற்கும் எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல், அடிப்படையும் இல்லாமல் உண்மைக்கு மாறான ஒன்றை திட்டமிட்டே இங்கே சொல்வதற்காக இந்த மன்றத்தைப் பயன்படுத்துவது என்பது இந்த மன்றத்தினுடைய மாண்புக்கே இழுக்கு. **

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல், ** உங்களிடம் வேறு ஆதாரம் இருந்தால் சொல்லுங்கள். இது அதிக விலை, குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இன்னொருவர் உங்களிடத்திலே இருந்தால், இதோ ஆதாரம், எனவே கூடுதலாக வாங்கியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் அதில் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கருதலாம். ** ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அது அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவர் பாவம், சிறு குழந்தையைப் போல, இங்கே விவரம் தெரியாமல் ** மழலையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று வேண்டுமானாலும் மாற்றிக்கொள்ளுங்கள். இவர் குறிப்பிடுகிற அதிகாரி, அரசாங்கம் 600 ரூபாய்க்கு சி.ஆர்.1009-ஐ வாங்கலாம் என்று அறிவித்து, ஏனெனில் ஆணை பிறப்பிக்க முடியாது. காரணம் அது கார்ப்பரேஷன். அவர்களுக்குக் கொடுத்த டைரக்ட்ஷனை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த அதிகாரியே அந்த போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் மீட்டிங்கில் இதையெல்லாம் நிறைவேற்றி விட்டு இந்த 600 ரூபாய்க்கு என்ன என்ன உட்படும் என்கின்ற விவரங்களை எல்லாம் கீழே உள்ள சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் மண்டல அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. இராம வீரப்பன்]

அதிலே எந்தக் கருத்து மாறுபாடும் கிடையாது. கொள்கை மாறுபாடும் கிடையாது. அதிலே எந்தவிதமான இடையூறும் அவருக்கு ஏற்படவில்லை. இதுதான் இன்றைக்கு உள்ள சட்டபூர்வமான, நியாயமான நிலை.

திரு. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்ட கேள்வியை விட்டுவிட்டு சிறுபிள்ளைத்தனம் என்கிறார்; ** என்கிறார். ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அளவுக்கு.....

பிற்பகல் 12.40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சிறு பிள்ளைத்தனம் என்பதைப் பேசலாம். அவர் சொன்னதை மாற்றிக் கொண்டேன் என்று சொல்லி விட்டார். (குறுக்கீடு) இதெல்லாம் சம்பந்தமில்லாத பிரச்சினை. நீங்கள் உணவுத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஏதாவது பேசுவதாக இருந்தால் பேசலாம். இல்லையென்றால் உட்காருங்கள். மாண்புமிகு போக்குவரத்து மற்றும் வனத்துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இளம்வழுதி, நீங்கள் பேசும்போது நாலாபுறமும் திரும்பித் திரும்பிப் பேசிக்கொண்டே இருக்கக்கூடாது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் எழுந்து நின்றுகொண்டு இருக்கிறார். (குறுக்கீடு) ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் பேசிக்கொண்டு இருந்தால் நான் என்ன செய்வது? (குறுக்கீடு) இளம்வழுதி உட்காருங்கள். மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு மானியக் கோரிக்கைமீது இங்கே விவாதம் நடைபெறுகிறது. அதுபற்றி கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, அவருக்கு ஐய வினா ஏதாவது இருக்குமேயானால் கேட்கலாம்.

அறியா வினா இருந்தாலும் கேட்கலாம். அறியும் வினா இருந்தாலும் அது பற்றியும் கேட்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு, அவருக்கு உணவுப் பிரச்சினை பற்றி பேசுவதற்கு எதுவுமே இல்லை என்று அவர்கள் இதுவரையில் பேசிய பேச்சிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர் வேறு எங்கெங்கோ பேசவேண்டியதை இங்கே பேசுகிறார். ஆகவே, அவரை இந்த அளவோடு விட்டுவிட்டு, அடுத்தவரை அழைப்பதுதான் நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்படுகிறது.

[1995 ஏப்ரல் 4]

தி.ந. இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய கருத்திலே தெளிவாக இருக்கிறேன். ** (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு தி.ந. கா.ப. பட்டாபிராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் எந்த அடிப்படையில் சொல்லுகிறார்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. அடுத்து திரு. ம. தனபால்.

தி.ந. ம. தனபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இந்த உணவு மானியக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு கொடுத்த எங்கள் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்றார்கள். இங்கே பேசிய உறுப்பினர் சொன்ன கருத்துக்களை நாம் பார்க்க வேண்டும். உணவுப் பொருள் உற்பத்தி எங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலேதான் இந்தத் தமிழ் மாநிலம் தலைசிறந்து நிற்கின்றது என்பதை நாமெல்லாம் பார்க்கின்றோம். இந்தத் தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வருகின்றபோது வறட்சிப் பகுதியாக இந்த மாநிலம் காணப்பட்டது. காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு, நதிநீர் பெறுவதற்கு எங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் உண்ணாவிரதத்தையெல்லாம் மேற்கொண்டார்கள். நடுவர் மன்றத்தை அமைத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு காவிரி தந்த ஒரு தாய் எங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்சியிலேதான் மாதம் மும்மாரி மழை பெய்வதால் வறட்சி என்ற பேச்சுக்கே இடம் இல்லாமல் எங்கு பார்த்தாலும் பசுமையாக இருக்கின்ற ஒரு புரட்சியை இந்தத் தமிழ் மாநிலம் கண்டு கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் இங்கே கூட, இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு உர மானியத்தைக் குறைத்து இருக்கிறதென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் உரத்திற்குத்தான் மானியத்தைக் குறைத்தார்களா? அடிமட்டத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கே விலையை உயர்த்தி இருக்கின்ற மத்திய அரசு உரத்திற்கு மானியத்தைக் குறைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இது நாம் வேதனைப்படக் கூடிய ஒன்றுதான். பொதுவாக, வருவாயை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு மாநில அரசைவிட மத்திய அரசுக்குத்தான் அதிகமான வருவாய். ஆனால் வளர்ச்சிப் பணிகளை எடுத்துப் பார்க்கின்றபோழுது மாநில அரசுதான் நிறைய வளர்ச்சிப் பணிகளை இந்த மக்களுக்குச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக, மக்கள்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. ம. தனபால்]

எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் மாநில அரசிடத்திலேதான். எங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்களிடத்திலேதான் மக்கள் எதிர்பார்கின்றார்களே தவிர, மத்திய அரசு இதைச் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அந்த வகையிலே இங்கே பார்த்தால், அரிசி விலையைப் பார்க்கின்றோம். மத்திய அரசு மூன்றே முக்கால் ஆண்டுக் காலத்தில் எத்தனை முறை உயர்த்தியிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். வேதனைப்படக் கூடிய ஒன்றாக இது இருக்கிறது.

பிற்பகல் 12.45

இங்கே பார்த்தால் 28-1-1991-லே குவிண்டாலுக்கு 377 ரூபாய். அதற்கு முன்னாலே 289 ரூபாயாக இருந்தது. அதற்குப் பின்னாலே 11-1-1993-லே 437 ரூபாய். அதற்குப் பின்னால் 1-2-1994-லே 537 ரூபாய்.

இப்படி மூன்று முறை மத்திய அரசு அரிசி விலையை உயர்த்திக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால், எங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? முதலிலே உயர்த்துகின்ற பொழுது உயர்த்தவில்லை. அவற்றையெல்லாம் தன் தலையிலே சுமந்துக் கொண்டார்கள். பாரத்தைச் சுமந்துக் கொண்டு இந்த ஏழை மக்களுக்காகப் பொது விநியோக முறையில் அரிசியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டாவது முறை உயர்த்துகின்றபொழுதும் தான் சுமந்து கொள்ளுகின்றார்கள். அதற்குப் பின்னாலேதான், தாங்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு உயர்த்துகின்ற விலையை 50 காசுகள் உயர்த்துகின்றார்கள். இப்படியொரு நிலையை இந்த மத்திய அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கே பேசும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகின்றார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் வாய் கிழியப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அரிசி விலையைப்பற்றி. அரிசி விலையை இவர்கள் ஆட்சியிலே சீராக வைத்திருந்தார்களா இரண்டாண்டு கால ஆட்சியில். அவர்கள் ஆட்சி வந்தவுடனே ஏன் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே ஒன்றே முக்கால் ரூபாய் கிலோவுக்கு என்று இருந்த அரிசியை இரண்டு ரூபாயாக உயர்த்திக் காட்டியவர்கள்தான் இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள். அவர்கள் அரிசி விலையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு தகுதி கிடையாது. திராணி கிடையாது என்றுதான் என்னால் சொல்ல முடியும்.

அந்த வகையில் இங்கே பார்க்கின்றோம். அரிசி விலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காலத்திலே ஏற்றுகின்றபொழுதுகூட, ஏற்றியதற்குப் பின்னாலே குறைக்கின்றார்கள். எதற்காகக் குறைக்கின்றார்கள் என்று

[திரு. ம. தனபால்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

சொன்னால் மிகச் சன்ன ரக அரிசி என்று இருக்கின்றதே அந்த ரகத்திற்கு மட்டும் அரிசி விலையைக் குறைக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் ஏழைகளுக்காக ஆட்சி நடத்தினார்களா அல்லது வசதி படைத்தவர்களுக்காக ஆட்சி நடத்தினார்களா? இவற்றை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசுத் தொகுப்பிலேயிருந்து கிடைக்கின்ற அரிசியின் விலை, மத்திய அரசுக்கு 5 ரூபாய் 37 பைசா நாங்கள் கொடுக்கின்றோம்; கொடுத்து வாங்குகின்றோம். ஆனால் இங்கே ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பது என்ன? இரண்டரை ரூபாய், கிட்டத்தட்ட ஒரு கிலோவுக்கு மூன்று ரூபாயை எங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றார்கள். ஏழை மக்களுக்காகப் பாரத்தைச் சுமந்து கொள்கின்றார்கள். இவற்றையெல்லாம் மக்கள் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேடிக்கையாகக்கூடப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். தன்னுடைய தாயின் தாகத்தைத் தீர்க்காதவர்கள். தன்னுடைய மகனின் தாகத்தைத் தீர்க்காதவர்கள் கூட இந்த மாமன்றத்திலே தண்ணீர் பந்தலைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் பேசுவதற்குத் தகுதி கிடையாது. எங்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஏழைகளுக்காகவே ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

ஒருபுறத்திலே பார்க்கின்றோம். இங்கே அரிசி விலையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதேநேரத்திலே கொள்முதல் செய்கின்ற நெல்லினுடைய விலையை உயர்த்திக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொள்முதல் என்று சொன்னால், எனக்கு முன்னாலே சொல்லும் பொழுது சொன்னார்கள். ஏகபோகக் கொள்முதலைக் கைவிட்டு இன்றைக்கு இணை கொள்முதல் என்கின்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, விரும்புகின்றவர்கள் போடலாம். அரிசியை விலைக்கு கொடுக்கலாம் அரசுக்கு, அப்படியொரு முறையை இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஒருபுறத்திலே, அரிசியை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்; பொது விநியோகத்திலே குறைவாகக் கொடுக்க வேண்டும். இன்னொருபுறத்திலே விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு நல்ல விலை கொடுத்து அவர்களையும் வாழ வைக்க வேண்டும். இந்த முறையைக் கையாளுகின்ற ஒரேயொரு அரசுதான் எங்கள் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களினுடைய அரசு.

இன்றைக்கு அரிசி விலையை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களோடு அரிசி விலையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். கர்நாடகத்திலே பார்க்கின்றோம். சாதாரண அரிசியை எடுத்துக்

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. ம. தனபால்]

கொண்டால், கர்நாடகத்திலே கிலோ 5 ரூபாய் 10 காசு; கேரளாவிலே எடுத்துக் கொண்டால் 5 ரூபாய் 70 காசு, அதேபோன்று மகாராஷ்டிரத்திலே எடுத்துப் பாருங்கள், 6 ரூபாய் 60 காசு. கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்களுக்காக, ஏழைகளுக்காக ஆட்சி நடத்துகின்றோம் என்று சொல்லுகின்ற மேற்கு வங்காளத்தை எடுத்துப் பாருங்கள். 5 ரூபாய் 90 காசு. பாண்டிச்சேரியை எடுத்துப் பார்த்தால், 5 ரூபாய் 50 காசு. மத்திய அரசு 5 ரூபாய் 37 காசுக்குக் கொடுக்கின்றது.

இங்கே அதிகமான விலைக்கு மாநில அரசு வாங்கி வருகின்ற ஒரு நிலைமை இருக்கின்றது என்று சொன்னால் அங்கேயெல்லாம் மாநில அரசு எந்த ஒரு நிலையில் இருக்கிறது?

இன்னும் சொல்லப்போனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட மாநிலங்கள், மகாராஷ்டிராவை எடுத்துக் கொண்டால் காங்கிரஸ் ஆண்டது; கர்நாடகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் காங்கிரஸ் ஆண்ட இடம். இது போன்று கேரளாவை எடுத்துக்கொண்டால் காங்கிரஸ். இப்படிக் காங்கிரஸ்காரர்களை எடுத்துப் பார்க்கின்றபொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சியை எடுத்துப் பார்க்கின்றபொழுது-நான் விகவாசம் மிக்க காங்கிரஸ்காரர்களைச் சொல்லவில்லை.

பிற்பகல் 12.50

காங்கிரஸ் ஆட்சியை எடுத்துப் பார்க்கின்றபோது, மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்குகிற விலையைவிட, மாநில அரசு அதிகமாகக் கொடுப்பதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், எங்கள் புரட்சித்தலைவி, மத்திய அரசிடமிருந்து ரூ.5.37-க்கு வாங்கி, இங்கே ரூ.2.50-க்குக் கொடுக்கிறார் என்று சொல்லும்போது, உண்மையிலேயே ஏழையெளிய மக்கள் எல்லாம், எங்கள் புரட்சித் தலைவியை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்: தினமும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஐயா, ஆந்திராவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆந்திராவிலே, கிலோ 2 ரூபாய்க்கு, இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற என்.டி.ஆர். அவர்கள் கொடுக்கிறார் என்று சொன்னார். இதற்கு முன்னாலே அங்கிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி அவ்வாறு கொடுத்ததா என்பதை ஒருபுறம் பார்க்க வேண்டும். இன்னொருபுறத்திலே பார்க்கிறபோது, கிலோ 2 ரூபாய்க்கு அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, அதனை யார், யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் (மணியடிக்கப்பெற்றது) என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வருடத்திற்கு 6 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானத்திற்கு உட்பட்டவர்களுக்குத்தான் கிலோ 2 ரூபாய்க்கு அரிசி. அப்படியென்றால், மாதம் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு, மாதம் 500 ரூபாய் ஊதியம் பெறுபவர்களுக்குத்தான்

[திரு. ம. தனபால்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

அது ஆக, அப்படிப் பார்க்கிறபோது, மாதம் 500 ரூபாய் என்னும்போது, இந்தக் காலத்திலே கமை தூக்குகிற சாதாரண ஒரு தொழிலாளிகூட, 20 ரூபாய்க்குக் குறைந்து தினக்கூலி வாங்குவதில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், யார் இதிலே பயன்பெறுவார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஏழைகள் பயன்பெறுவதற்கு, நிச்சயமாக இதிலே வாய்ப்பிருக்காது என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஆனால், எங்கள் புரட்சித்தலைவி, இன்றைக்கு அனைத்து குடும்ப அட்டைகளுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)...

அதேபோன்று ஒரே ஒரு கோரிக்கை. நேரத்தின் அருமை கருதி, கோரிக்கையை மட்டும் வைக்க விழைகிறேன். ஒரே ஒரு கோரிக்கை. அது என்னவென்று சொன்னால், குடும்ப அட்டைகள் அனைத்திற்கும்—எனக்கு முன்னாலே பேசும்போதுகூட சொன்னார்கள், அனைத்துக் குடும்ப அட்டைக்கும் நாம் சரிசமமான அரிசியைக் கொடுக்கிறோம். அவற்றை ஒரேபுறத்திலே மாற்றி, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்குள்ளே இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாகவும், அதாவது, 20 சிலோ அரிசியும், வருமானம் அதிகமாக இருப்பவர்களுக்குக் குறைத்தும் கொடுக்கிற ஒரு நிலையை உருவாக்கினால், உண்மையிலேயே இன்னும் ஏழை மக்கள் பலனடைவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்க முடியும். அதுபோல, 1200 கார்டுகளுக்கு ஒரு ரேஷன் கடை என்று இருந்ததை, எங்கள் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலேதான், 800 கார்டுகளுக்கு ஒரு ரேஷன் கடை என்று மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தவகையில், இன்னும் நிறைய பகுதிநேர கடைகளை உருவாக்கி, பல்வேறு கிராமப் பகுதிகளிலே ஆதிதிராவிட மக்கள் வசிக்கிற பகுதிகளிலேயெல்லாம், பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கிற பகுதிகளிலேயெல்லாம், 300 கார்டுகள் இருந்தாலே, ஒரு பகுதிக்கு, ஒரு பகுதிநேர கடையை, அனைத்துப் பகுதிகளிலும் உருவாக்கினால், எல்லாக் கிராமங்களிலும், எல்லா பகுதிகளிலும் இருப்பவர்களும், அந்தந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கிற கடைகளிலே பெறுகிற வாய்ப்பை அவர்களுக்கு நாம் உருவாக்கித் தர முடியும். ஆகவே, அவ்வாறு உருவாக்கித் தர வேண்டும்.

அதேபோன்று, மாவட்ட நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழுவிலே, அந்தந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லாம் உறுப்பினர்களாக அனுமதித்தால் நன்றாக இருக்கும். இன்னொரு கோரிக்கை, எனது தொகுதி இல்லாவிட்டாலும், பத்மனாபுரம் தொகுதியில், கல்குளம் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால், அது 'பெல்ட் ஏரியா' கிடையாது. ஆனால், விளவன்கோடு தாலுகா, 'பெல்ட் ஏரியா'. இந்தக்

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. ம. தனபால்]

கல்குளம் தாலுகாவில், ஒரு தனியார் அரிசி வியாபாரம் செய்ய அனுமதி கோரியிருக்கிறார். அவருக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் ஆட்சியிலேதான், எங்கள் புரட்சித் தலைவி ஆட்சியிலேதான், இன்றைக்கு பல்வேறு நலத்திட்டங்கள் மட்டுமல்லாது, ஏழை எளியவர்களுக்காக, அடிமட்டத்திலே இருக்கிற மக்களுக்காக, தினமும், நித்தம், நித்தம் அவர்களை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற எங்கள் புரட்சித் தலைவி ஒருவர் தான். இந்த மண்ணில் நிலைத்த ஆட்சி நடத்த முடியும்; ஏன். இந்திய தேசத்தையே ஆளமுடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லி, நல்வாய்ப்புக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வே. தம்புசாமி.

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் குறித்த மானியக் கோரிக்கை குறித்து, ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற அனுமதித்த தங்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் என்பது, மக்களுக்கு மிகப் பெரிய அளவிற்கு சேவை செய்யக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம். ஆனால், மக்களுக்குச் சேவை செய்யக்கூடிய அந்த ஸ்தாபனம், இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான ஒரு அடிப்படை உத்தரவாதத்தையும் அளிக்கவில்லை. நாளுக்கு நாள் விலைவாசி வேகமாக உயர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. நான் மட்டும் இதைச் சொல்லவில்லை. மத்திய நிதி அமைச்சர்கூட தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லுகிறார். சாதாரண மக்கள் வாங்கும் பண்டங்களின் விலை அதிகரித்ததன் விளைவாகப் பணவீக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது என்று. அப்படி இன்றைக்கு வாங்கும் சக்தி இழந்திருக்கிற மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் அன்றாடம் பயன்படுத்தக்கூடிய சாதாரணப் பொருள்களைக்கூட வாங்க முடியாத சூழ்நிலைமை இருந்து கொண்டிருப்பதை நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, ஒரு விரைவான நடவடிக்கைக்கு உத்தரவாதம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது.

பிற்பகல் 12.55

அடுத்து, உணவுப் பொருள் வழங்குவது மட்டுமல்ல, உற்பத்தித் துறை, விநியோகத் துறை, குடும்பப் பொருளாதாரம் என்ற மூன்றையும் இணைத்துப் பார்ப்பதன் மூலம்தான் இதில் ஏற்படக்கூடிய முன்னேற்றத்தை எதிர்காலத்தில் சரி செய்ய முடியும். அப்படி இதை நினைத்துப் பார்க்க

[திரு. வே. தம்புசாமி]

[1995 ஏப்ரல் 4]

முடியவில்லை என்று சொன்னால், உணவு வழங்கும் துறையாகப் பார்த்தால், எதிர்காலத்திலே நிச்சயமாக ஏழை எளிய மக்களின், நலிந்த மக்களின் வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க முடியாத சூழ்நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் இந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்க்க முடியும். இன்றைக்கு குறைந்த விலைக்கு, 1 கிலோவுக்கு 1 ரூபாய் குறைத்து அரிசி கொடுக்கப்பட்டாலும், இதைவிட அதிகமாக மற்ற உணவுப் பண்டங்களை வாங்குவதற்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வாதத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், மாதத்திற்கு சராசரியாக 12 கிலோ கொடுக்கப்படுகிறது 1 ரூபாய் குறைத்து-அதாவது 12 ரூபாய் குறைக்கப்படுகிறது. ஆனால், சராசரியாக ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 கிலோ அரிசி மாதம் ஒன்றுக்கு தேவைப்படுகிறது. கொடுக்கின்ற 12 கிலோ அரிசி போக மீதத்தை வெளிமார்க்கெட்டிலேதான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. வெளிமார்க்கெட்டில் இன்றைக்கு எட்டு ரூபாயிலிருந்து 10 ரூபாய் வரை அரிசி விற்கப்படுகிறது. இப்போது சாதாரண ரக அரிசியை ரூ.2.50க்கு 12 கிலோ வாங்கியதுபோக, மீதத்தை வெளியிலே வாங்கிறபோது அதிக விலை கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதேபோன்று பருப்புக்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. சமையல் என்னெய் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அதிக விலை கொடுத்து வாங்கக் கூடிய சூழ்நிலைமை ஏற்பட்டு வருவதால் சாதாரண மக்கள் இன்றைய தினம் வாங்கும் சக்தியை இழந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, இதர உணவுப் பண்டங்களின் விலையினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல உணவுப் பண்டங்கள் இன்றைய தினம் அங்காடிகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. அங்காடிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிற பண்டங்களின் எடை குறைவாக இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. இதனால், அந்த அங்காடிகளில் பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்கள், அங்கே சேர்தனையிடப்படுகின்றபோது பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, பொருட்களைக் கொடுக்கும் போது சரியாக எடையை நிறுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் அங்காடிகளிலே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் மிகக் குறைவு. அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. வே. தம்புசாமி]

அதேபோல, எதிர்காலத்திலே வழங்கக்கூடிய அரிசியை உத்தரவாதப் படுத்துவதற்கு கொள்முதல் நிலையங்களை ரத்துச் செய்யக்கூடாது என்பதை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கொள்முதல் நிலையங்கள் இருப்பதால்தான் அரசு அறிவித்திருக்கின்ற தொகைக்கு குறையாமல் கிடைப்பதற்கு உத்தரவாதம் ஏற்படும். விவசாயிகளுடைய விளைபொருட்களுக்கு அடிமாட்டு விலை கேட்கிறார்கள். அது கூடாது என்பதற்காகத்தான் கொள்முதல் நிலையங்களை இந்த அரசு ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் விவசாயிகளின் பொருட்களுக்கு விலை குறைக்கப்பட்டதில் கிடைத்து வந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு இதற்கு முன்னாலே-நேற்று முன்தினம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்களும், பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்குள்ளே போகவில்லை. அதேநேரத்தில் கொள்முதல் நிலையங்களை ரத்துச் செய்யக்கூடாது என்பதை மாத்திரம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவை தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும். அப்படி கொள்முதல் நிலையங்கள் இருந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் விளைவிக்கும் பொருட்களுக்கு நல்ல விலை அரசு நிர்ணயிக்கின்ற விலைக்கு கொள்முதல் செய்ய முடியும்.

பிற்பகல் 1.00

ஆகவே, அந்தக் கொள்முதல் நிலையங்களை ரத்து செய்யக் கூடாது. வெளி மார்க்கெட்டிலே தேவைக்கேற்ப அரிசி வாங்கப்படும் என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கொள்முதல் நிலங்களிலேதான் நாம் தேவையான நெல்லை கொள்முதல் செய்யமுடியும். உதாரணமாகச் சொன்னால் 1993-94-ஆம் ஆண்டு குறுவை நெல் கொள்முதல் ஏறத்தாழ 12 இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ஆண்டு, 1994-95-லே 4 இலட்சம் டன்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 8 இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்படவில்லை. அப்போது கையிருப்பு இருக்கிறது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? எதிர்காலத்திலே கடுமையான பற்றாக்குறை நிலவுவதற்குச் சூழ்நிலைமைகள் ஏற்படுமே தவிர, எதிர்காலத்திலே இந்தக் கையிருப்பை வைத்துக் கொண்டு மக்களுக்கு அரிசி வழங்க முடியாது. வெளி மார்கெட்டிலே அரிசி வாங்குகிற போது அதிக விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் கண்டிப்பாக ஏற்படும். அப்படியானால் இந்த அரிசி வழங்குவதன் மூலம் 150 கோடி இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொல்வதைவிட, வெளி மார்கெட்டிலே வாங்கிறபோது அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். ஆகவே, அரிசி கொள்முதல் நிலையங்கள் இருக்கிறபோது, அதிலே கொள்முதல் செய்யாமல் வெளியில் வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், இப்போதுகூட கூறலாம், விவசாயிகள்

[திரு. வே. தம்புசாமி]

[1995 ஏப்ரல் 4]

கையிலே தேவையான நெல்லை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறலாம். இல்லை அவர்கள் நெல்லை முழுவதும் விற்றுவிட்டார்கள். அதே நேரத்திலே கொள்முதல் நிலையங்களில், அரசு கோடவுன்களிலே கொண்டுவந்து கொடுத்தால் 5 ரூபாய் வண்டிச் சத்தம் அளிக்கப்படுவதாக கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. ஆனால், நிச்சயமாக அது அளிக்கப்படவில்லை. எந்த ஒரு விவசாயியும் அரசு கோடவுன்களிலே கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்கு எந்த ஒரு வசதி வாய்ப்பும் கிடையாது. வேண்டுமென்றால் நெல்லை கிராம விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்கின்ற வியாபாரிகள் கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்கலாமே தவிர, விவசாயிகள் கொண்டு வந்து கொடுக்கவில்லை. அந்தச் சலுகை என்பது எப்படி அளித்திருக்க வேண்டும். ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரமாவது நிர்ணயித்திருக்கலாம். ஒரு கிலோ மீட்டர் அல்லது 1/2 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலிருந்து கொண்டுவந்து கொடுக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால், கோடவுனில் கொண்டுவந்து கொடுக்க முடியுமா? நிச்சயமாக முடியாது. சாதாரணமாக திருக்குவணியிலிருந்தோ, அல்லது திட்டக்குடி, சாத்தியக்குடி, கீவனூரிலிருந்தோ திருவாரூருக்கு ஒரு விவசாயி 10 மூட்டை நெல்லை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து கொடுக்க முடியாது. அப்படி இதுவரை யாரும் கொடுத்தது கிடையாது. இது கொள்முதல் செய்யும் வியாபாரிகளுக்குச் சாதகமாக அமைந்ததே தவிர, அந்த விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான கொள்கை அல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே தொடர்ந்து இப்படி அரிசி வழங்குவது என்பதற்கு மாறாக கீழே இருக்கின்ற உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு திட்டமிட வேண்டும். உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு திட்டமிட வேண்டும். அப்படி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் மூலம்தான் இந்த நிலைமைகளை போக்க முடியும். அந்தவகையிலே எதிர்காலத்திலே கீழே உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதன் மூலம் எதிர்காலத்திலே உணவுத் தட்டுப்பாட்டை போக்குவதற்கு முடியும்.

அதேமாதிரி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இதர பண்டங்கள் வழங்குவதற்கு உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும். வெறும் அரிசி, மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை மட்டுமல்லாமல் மக்களுக்கு அத்தியாவசியத் தேவையான என்னென்ன தேவைப் பொருள்கள் இருக்கின்றனவோ அவை முழுவதும் அமுதம் அங்காடியிலே வழங்கப்படவேண்டும். அதே நேரத்திலே நீண்ட தூரம் இருக்கக்கூடிய ஒரு கிலோ மீட்டர் 1½ கிலோ மீட்டர், 2 கிலோ மீட்டர் அளவுக்குக் இருக்கக்கூடிய அந்த இடங்களிலே அமுதம் அங்காடி ஏற்படுத்த

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. வே. தம்புசாமி]

வேண்டும். இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பகுதி நேர அங்காடி திறக்கப்படுகிறது என்று. அது விரைவாக திறக்கப்பட வேண்டும். பல இடங்களிலே, உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், என்னுடைய தொகுதியிலே ஆந்தக்குடியிலே இருக்கக்கூடிய கிராம மக்கள் இங்கேயிருந்து பசுக்கடைவள்ளி செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் பாதை வசதி கிடையாது. கிராமத்தில் சாதாரண வயல் வெளிகளில் செல்லக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நானும் அந்தத் துறைக்கு எழுதியிருக்கிறேன். அதை வலிவலத்தில் அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய சுந்தரப்பாண்டியத்தில் ஏற்படுத்தினால் சுந்தரப்பாண்டியத்திலிருந்து ஒரு பகுதி மக்களும், ஆந்தக்குடி பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அந்தவகையிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தம்புசாமி அவர்கள் பேசுகின்றபோது குறுக்கிட வேண்டாம் என்று இருந்தேன். நான் இறுதியிலே பதில் சொல்ல இருக்கிறேன். ஒரே ஒரு சந்தேகத்தை அவரிடத்திலே இருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் அரிசி, மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை மாத்திரம் கொடுத்தால் போதாது, மற்ற எல்லா பொருள்களையும் கொடுக்க வேண்டும், அப்போதுதான் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று யோசனை தெரிவித்தார். நல்ல யோசனைதான், ஆனால் அவர்களுடைய கட்சி ஆளுகின்ற மேற்கு வங்காளத்தில் எதை, எதை, எப்படி, எப்படி மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை எல்லாம் சொல்லியிருந்தால் அதை நாம் பின்பற்றிக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்ற கருத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1.05

திரு. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு வங்காளத்தில் ஏறத்தாழ 20 ஆயிரத்து சொச்சம் கடைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கடைகளில் 16 வகையான அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அமுதம் அங்காடியின் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு வங்காளத்தில் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின்மூலம், கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் நியாய விலையில் பொருட்களை வழங்குவதில்லை. அங்கே தனியார் கடைகள் மூலம்தான் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1995 ஏப்ரல் 4]

தி.ந. வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசால் நிர்ணயிக்கப்படக்கூடிய விலையில் அந்தப் பொருட்கள் அந்தக் கடைகள் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. 16 அத்தியாவசியப் பொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இங்கே அப்படி இல்லை.

மாண்புமிகு தி.ந. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதும் அமுதம் அங்காடி, காமதேனு போன்ற நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறையினுடைய, நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தினுடைய கடைகளில் அந்தப் பொருட்கள் எல்லாம் அதாவது எல்லா பொருட்களும் தான் விற்கப்பட்டு வருகின்றன.

தி.ந.வே. தம்புசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நகர்ப்புறத்தில் உள்ள கூட்டுறவுத் துறையில் வேண்டுமானால் அப்படி இருக்கலாம். ஆனால் கிராமப்புறத்திலே, சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், அரிசி, கோதுமை, ஆகிய இவை தவிர பாக்கி எந்த அத்தியாவசியப் பண்டங்களும் வழங்கப்படவில்லை. கிராமப்புறத்தில் வழங்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம்.

*தி.ந. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தினுடைய நிரந்தர முதல்வரும், எங்களைப் போன்ற தொண்டர்களை ஆளாக்கி இருக்கின்ற இதய தெய்வமுமான டாக்டர் புரட்சித் தலைவியின் தலைமையில் இயங்குகிற அரசின் இந்த உணவுத்துறை மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்திருக்கிற இதய தெய்வத்திற்கும், பேரவைத் தலைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியை முதலில் சொல்லி என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

பொறுமையில் பூமாதேவியாகவும், வீரத்தில் ஜானகி ராணியாகவும், வியூகத்தில் சாணக்கியராகவும், இருளில் கிடந்த தமிழக மக்களுக்கு விடியற்காலம் தந்த மக்களின் பொாக்கிஷமாகவும், தருமத்தின் தலைமகளாகவும், தலைநிமிர்ந்து நின்று தமிழக மக்களிடத்தில் மிக அதிகமான நம்பிக்கை பெற்றவருமான இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவியினுடைய தலைமையில் இயங்குகின்ற ஆட்சியில் வந்திருக்கின்ற இந்த மானியத்தின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெரிய பெருமையாகக் கருதி என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே, உணவைக் கட்டுப்படுத்துகிற நிலைமையை மத்திய அரசு கொண்டுவரவேண்டும் என்கிற துணிவான

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம்]

கருத்தை, எந்த முதலமைச்சரும் சொல்ல முன்வராத கருத்தை அதாவது உணவு உற்பத்தியை உயர்த்த வேண்டும் என்றால், அல்லது அரிசியின் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் அல்லது மற்ற உணவுப்பொருட்களின் விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் மாநில அரசின் முதலமைச்சர்களைக் கலந்து அவர்களையும் அழைத்து ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் எந்தெந்த நிலையில் உணவுப்பொருட்களின் விலை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். குறிப்பாக தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் நன்மை அடைகிற வகையில், மத்திய தொகுப்பிலே இருந்து கிடைக்கின்ற அரிசியின் விலையை உயர்த்துவதற்குக் கூட மாநில அரசைக் கலந்து ஒரு முடிவை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு அதற்கு எந்த நிலையிலும் செவ் சாயக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும் தமிழகத்தின் முதல்வர் இதயதேய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே நாட்டு மக்களுக்காக எதைச் சொன்னார்களோ அதற்கு செயல்வடிவம் கொடுக்கிற அளவில், மத்திய தொகுப்பிலே கொடுக்கின்ற அரிசியின் விலையை மத்திய அரசு உயர்த்தினாலும்கூட நமக்குக் கவலை இல்லை. நாம் கொடுத்திருக்கின்ற வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு எவ்வளவோ இடர்ப்பாடுகள் இருந்தாலும், எவ்வளவோ நிதிநிலை நெருக்கடி இருந்தாலும் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது காசுக்கு ஒரு கிலோ அரிசி போடுகின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 1.10

கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மக்கள் நெஞ்சார இதைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே சொன்னார்கள். அந்திராவிலே இரண்டு ரூபாய்க்கு அரிசி போடுகிறார்களே. நீங்கள் ஏன் போடக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். சொன்னவர்கள் இங்கே இல்லை என்று சொன்னாலும், அவர்கள் காதுகளிலே இது கேட்கும் என்ற காரணத்திற்காக சொல்லுகிறேன். அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967ம் ஆண்டுவரை அவர்கள்தான் இந்த நாட்டின் ஆட்சியிலே இருந்தார்கள். அதற்கு முன்னாலும் சரி, அதற்குப் பின்னாலும் சரி-1967ல் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கும் வரை அவர்கள்தான் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தார்கள். அவர்கள் காலத்திலே என்ன நிலை இருந்தது? தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அரிசியை வைத்துதான் அரசியல் என்று சொல்லுவார்கள். காங்கிரஸ் ஆண்ட அந்த காலகட்டத்திலே விலைகளை குறைத்தார்களா என்பதை

[திரு. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம்] [1995 ஏப்ரல் 4]

அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்? இங்கே சொன்னார்கள், நியாயவிலைக் கடைகளிலேகூட அரிசி தட்டுப்பாடு வருகிறது. அரிசியை குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். மண்ணெண்ணையை குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அரசு தருகின்ற 12 கிலோ அரிசியை கொடுப்பதில்லை, குறிப்பாக மண்ணெண்ணை 10 லிட்டர் என்று சொன்னால் 8 அல்லது 8½ லிட்டர்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். காரணம் அவர்கள் அம்படிக் கொடுத்தே பழக்கப்பட்டவர்கள், இன்றைக்கு அதை இங்கே வந்து சொல்லுகிறார்கள். புரட்சித் தலைவியின் அரசு ஒன்றுதான் இங்கு குறிப்பிட்டதைப்போல இன்றைக்கு 12 கிலோ மட்டும் அல்ல, இன்னும் எவ்வளவு உற்பத்தி அதிகமாகிறதோ அல்லது நம்முடைய கிடங்குகளில் தேங்கிக் கிடக்கிறதோ அவற்றை இன்னும் அள்ளிக் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கின்ற அரசு புரட்சித் தலைவி அரசு என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இங்கேகூட பெரியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கொள்முதல் செய்கின்ற அந்த அரிசியை கொடுக்கக் கேட்கின்ற நேரத்திலே, நியாய விலைக் கடைகளிலே, கிராமக் கடைகளிலே கொடுப்பது இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைக்குப் புரம்பான வார்த்தை என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஆயிரம் குடும்ப அட்டைகளுக்கு வழங்குகின்ற நியாயவிலைக் கடையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது 800 குடும்பக் கார்டுகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நியாய விலைக் கடையாக இருந்தாலும் சரி, இன்றைக்கு அத்தனை கடைகளிலும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அரசு கொண்டுவந்திருக்கின்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் மாதம் ஒன்றுக்கு முதல் தேதியிலிருந்து அவர்கள் கொடுக்கின்ற காலகட்டம் வரை எந்த நேரத்தில் போய் கேட்டாலும் அது கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, நகரமாக இருந்தாலும் சரி பொருட்களை முறையாக கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்துக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு அரிசி விலை ரூ.250 என்ற அளவுக்கு குறைத்திருக்கின்ற புரட்சித் தலைவியின் அரசைப் பாராட்டுவதற்கு எதிர்க்கட்சியில் ஒருவருக்கும் நெஞ்சம் இல்லை. அதை மறைக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால்தான் புரட்சித் தலைவி மீது ஏதாவது ஒரு புழுதியை வாரித் தூற்றவேண்டுமென்று தூற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றை இங்கே நினைவுபடுத்துவது என்னுடைய கடமை என்ற உணர்வோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, நாட்டு மக்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அது திரைப்படமாக இருந்தாலும், கருத்துள்ள அந்த காரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். மறைந்த புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்களும் இணைந்து நடத்த அந்தத் திரைப்படம் 'ஆயிரத்தில் ஒருவன்' என்பது. அதிலே கடைசியிலே

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம்]

வருகின்ற காட்சி, புரட்சித் தலைவியைப் புரட்சித் தலைவர் மீட்டு வருகின்ற காட்சி, அதிலே ஒருவர் எதிரியாக இருந்து சண்டை போடுகின்ற காட்சி வருகின்ற நேரத்திலே, எதிரியாக வருபவர் சொல்வார் 'இந்த வானினால் நான் உன்னை வீழ்த்திடுவேன்' என்று சொல்வார். அதற்குப் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஒரு கருத்தைச் சொல்லுவார். 'இந்த வான் எதிரிக்கு தோல்வியைப் பரிசாக அளித்தே பழக்கப்பட்ட வான் என்பதை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன்' என்று புரட்சித் தலைவர் சொல்லுவார். அதுதான் புரட்சித் தலைவியின் வரலாறு என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவியை யாராவது வீழ்த்த வேண்டும், யாராவது ஏதாவது களங்கத்தை அவரீழ்தும், அவர் அரசு மீதும் சுமத்த வேண்டும் என்று நினைத்தாலோ அவர்கள்தான் வீழ்வார்களே தவிர, புரட்சித் தலைவி வீழ்கின்ற வரலாறே இல்லை. இருக்க முடியாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

நியாய விலைக் கடைகளிலே (மணியடிக்கப்பெற்றது) ரூ. 2.50 க்கு அரிசி கொடுக்கின்ற நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அரசைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். ஆந்திர மாநிலத்திலே இரண்டு ரூபாய் அரிசி யாருக்குப் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் 6 ஆயிரம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு மட்டும்தான் இரண்டு ரூபாய் அரிசி கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக அப்படிக் கொடுக்கின்ற அந்த இரண்டு ரூபாய் அரிசியைச் சில நகரங்களுக்கு மட்டும்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு காலகட்டத்திலே 16 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் இருந்த தமிழகத்தில் இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவி ஆட்சியில் கிட்டத்தட்ட 22 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. அதுமட்டுமல்ல, ஒரு குடும்பத்தில் புதுமணத் தம்பதிகள், இளம் தம்பதிகள் திருமணம் செய்து கொண்ட பிறகு அவர்களுக்கும் தனியாகக் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தனியாகச் சமைத்துச் சாப்பிடுகின்ற வகையில் குடும்பக் கார்டுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு உத்திரவைப் போட்டவர் புரட்சித் தலைவி என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1.15

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குச் சொன்னார்கள்: 1500, 1300 கார்டுகளுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை இருக்கிறது. நம்முடைய இதயதெய்வம், டாக்டர் புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசிலே நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம்] [1995 ஏப்ரல் 4]

கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஆதிதிராவிடர் மக்கள் விவசாயத்திற்குச் செல்கின்ற காரணத்தினாலே சில இடங்களிலே நேரத்தோடு போய் அவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளிலே அந்த உணவுப் பொருள்களை வாங்குவதற்கு வழிவகை கிடைக்கவில்லை. எனவே இந்த 800 கார்டுகளுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை அல்லது 1300, 1200 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று இருக்கின்ற அந்த நிலையைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி 300 கார்டுகளுக்கு அங்கே பகுதி நேரக் கடை திறந்தால் அந்த ஏழை ஆதிதிராவிடர் மக்களுக்கு அது முறையாகக் கிடைப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டும்.

திரு. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு) 300 கார்டுகள் தான். அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு ரூ. 2.50 க்கு கொடுக்கப்படுகின்ற இந்த அரிசி விலையைக் குறைத்திருக்கின்ற புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தமிழகத்திலே 6 கோடி மக்களுக்கு சுமார் 600 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இன்றைக்கு அதற்காக நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சத்துணவுக் கூடத்திலே இருக்கின்ற குழந்தைகளுக்குத் தினமும் 75 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு இலவச சத்துணவு. அதிலேகூட கிட்டத்தட்ட ரூ. 360 கோடி. அதைப்போல இன்றைக்கு மொத்தமாக உணவுத்துறையிலே சுமார் 960 கோடி ரூபாய் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் செலவு செய்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு செலவினை அவர்கள் செய்கின்ற காரணத்தால்தான் அந்தச் செலவினை மத்திய அரசு ஏக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தியாவிலே மட்டுமல்ல, உலகத்திலேயும், இன்றைக்குக் கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தத்தைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்த ரஷ்யாவிலேகூட, இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவி போடுகின்ற திட்டங்களை இந்த உணவுத்துறையிலே ரூ. 960 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்களே, அதைப்போல அந்த நாட்டிலே கூட அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைப் போடவில்லை. ஆக இதையெல்லாம் மத்திய அரசு தன்னுடைய கவனத்திலே கொண்டு புரட்சித் தலைவி எடுக்கின்ற இந்தத் திட்டங்களுக்கு அவர்களும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. (குறுக்கீடு) நான் என்னுடைய தொகுதி பிரச்சினையைப்பற்றி ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினத்திலே நம்முடைய இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித்

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம்]

தலைவியினுடைய அரசிலே என்னுடைய தொகுதி, உத்திரமேரூர் தொகுதி, அங்கு மிக அதிகமாக விவசாயிகள் இருக்கின்ற தொகுதி. அந்தப் பகுதியிலே உத்திரமேரூர் அல்லது வாலாஜாபாத் பகுதி, இந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்கள் அங்கே விவசாயத்திலே விளைகின்ற கடலையாக இருந்தாலும் சரி, நெல்லாக இருந்தாலும் சரி, அதைக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் காஞ்சிபுரம் பகுதியில் அவர்கள் கொண்டு வந்து போடவேண்டும், இல்லை என்றால் செங்கற்பட்டுக்குக் கொண்டு போகவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக அந்தப் பகுதிக்கு பூராவும் காஞ்சிபுரம் தலைநகர் என்ற காரணத்தினால் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு, நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தயவுசெய்து 'இல்லை' என்ற சொல்லே புரட்சித் தலைவியினுடைய வரலாற்றிலே இல்லை என்ற நிலையிலே ஒரு அரசை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற இதய தெய்வத்தினுடைய இந்த நல்ல ஆட்சியிலே என்னுடைய தொகுதியான உத்திரமேரூர் தொகுதியிலே வாலாஜாபாத் நகரத்திலே சேமிப்புக் கிடங்கு ஒன்றை உருவாக்கித்தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு கேட்டு, நல்ல வாய்ப்பினைத் தந்த புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், இதய தெய்வத்திற்கும் நன்றி சொல்லி விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. நா. சா. பழனிசாமி, 5 நிமிடத்திலே பேசி முடித்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு நுகர்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மானியக் கோரிக்கையின் மீது உழவர் உழைப்பாளர் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைக்க வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சட்ட மன்றத்தைத் துவக்குகின்ற நேரத்திலே அவர் வழக்கமாகச் சொல்லும் திருக்குறள் இன்றைக்கு உழுவார் உலகத்தார்க்கு அச்சாணி என்பதையும், அவர்கள் விளைவித்துக் கொடுத்தால்தான் மற்ற எல்லாம் உணவை உண்ணமுடியும் என்ற வள்ளுவர் கருத்தை இன்றைக்கு முதற்கண் வைத்தார்கள். அப்படி இன்றைக்கு உழவருடைய பிரச்சினையைச் சொல்ல இருக்கின்ற எனக்கு 5 நிமிடமே அவகாசம் கொடுத்திருப்பது என்பது

[1995 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் அச்சாணி போன்றவர். 5 நிமிடத்திலே நீங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடலாம்.

தி.ந.நா.சா.பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லோருமே உண்பவருடைய பிரச்சினையைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே உழவர்களுடைய பிரச்சினையைக் கொஞ்சம் சொல்வதற்குக் கூடுதலாக 5 நிமிடத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அந்த வேண்டுகோளையும் சொல்லி வள்ளுவர்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு வேளாண்மைத் துறை இருக்கிறது, அதிலே நீங்கள் பேசலாம். முழு நாளும் அந்தத் துறைக்குத்தான்.

பிற்பகல் 1.20

தி.ந.நா.சா.பழனிசாமி : உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதோடும் - விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை என்று வள்ளுவர் சொன்னார். அந்த உழவன் உழு தொழிலைச் செய்யாமல் அவன் கையை மடக்கிக் கொண்டிருந்துவிட்டால் எனக்கு உலகத்திலே எந்தப் பற்றும் இல்லை என்று சொன்ன துறவி கூட அவன் நிலை குலைந்துவிடுவான் என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மண்டிளி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே என்று மனோன்மணியத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி உலகோர்க்கு எல்லாம் உண்டி கொடுக்கும் அந்த (குறுக்கீடு) மனோன்மணியம் அல்ல. மணிமேகலையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி உண்ண உண்ண அட்சய பாத்திரமாக இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே உணவு வழங்கலை மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசு செய்துகொண்டிருக்கிறது என்றால், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற விவசாயிகள் எல்லா தானிய உற்பத்தியிலும் இன்றைக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, சாதனை படைத்திருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் இந்த உணவு வழங்கல் துறையானது சிறப்பாகச் செயல்பட முடிகிறது. எனவே, அந்தச் சாதனைக்காக விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்கு மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசானது கடந்த 3 ஆண்டுகள் காலத்தில் மட்டும் கொள்முதல் விலையில் 135 ரூபாயைக் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் உயர்த்திக் கொடுக்காத விலையைக் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் 135 ரூபாய் கொள்முதல் விலையினை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு விவசாயிகளின் சார்பில் நான் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

அதேபோல இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் தாராளமயம் என்ற கொள்கையைத் தொழில் துறையில் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தாலும்கூட வேளாண்மைத் துறையில் தாராளமாக்க யாரும் விரும்பாத நிலையில் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்த நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ததிலே முதலிலே விவசாயிகளிடத்திலே கட்டாயக் கொள்முதல், லெவி கொள்முதல் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு வணிகர்கள் மூலமாகக் கட்டாயமாக வணிகர்கள் கொள்முதல் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு காவிரி பாய்கின்ற பகுதிகளிலே ஏகபோகக் கொள்முதல், சோதனைச் சாவடிகள் போட்டும், கட்டாயப்படுத்தியும் ஏகபோகக் கொள்முதல் இருந்தது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நெல்லை விளைவிக்கின்ற ஒரு விவசாயி தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான விலையைப் பெற முடியாத காலகட்டத்திலே துணிச்சலாக நடவடிக்கை எடுத்து, இந்த செக்-போஸ்ட்களையும், லெவியையும் ஒழித்து நெல்லை எங்கு வேண்டுமானாலும் தாராளமாகக் கொண்டு விற்கலாம் என்று அந்தத் தாராளமயத்தைக் கொண்டு வந்து துணிச்சலான நடவடிக்கையை செய்தவர் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி என்பதை இந்த நேரத்திலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அந்த நேரத்திலேகூட தாராளமயத்தைச் செய்கின்றபொழுது அரசாங்கம் லெவிகொள்முதல் செய்யாதபோது வியாபாரிகள் அதைப்பயன்படுத்தி ஏழை விவசாயிகளிடத்திலே, பொருளாதாரத்திலே சக்தியற்ற விவசாயிகளிடத்திலே டிஸ்ட்ரஸ் செல்லிங் என்று அவர்கள் எப்படியும் விற்றுவருவார்கள் என்ற நிலைமையில் அவர்கள் நினைத்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்யலாம் என்ற நிலையை மாற்றி அதற்கும் இணைக் கொள்முதலை அரசாங்கமும், அந்தக் கொள்முதலைச் செய்து வியாபாரிகளுக்கும் வழிவிட்டு அரசும், தனியாரும் இணைந்து அந்தக் கொள்முதல் திட்டத்தை அமலாக்கி வருவதை இந்த நேரத்திலே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி விவசாயிகள் விளைபொருள்களுக்கு விவசாயி விளைவிக்கின்ற அந்த விளை பொருள்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கின்ற அதேநேரத்திலே இன்றைக்கு நுகர்வோருக்காக அரிசி விலையிலே கிலோவுக்கு ஒரு ரூபாயைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கால கட்டத்திலே அரிசியினுடைய உபயோகம், அதுவும் நம்முடைய உணவு வழங்கல் துறையின் மூலமாக 82-லே 70 ஆயிரம் டன் என்ற அளவிலேதான் இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு அது 11 லட்சத்து 41 ஆயிரத்து 600 டன்னாகி, அந்த உணவு வழங்கல் துறையின் மூலமாக இவ்வளவு பெரிய அளவிலே உணவு தானியத்தை வழங்குகின்றபோது 600 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உணவு மானியமாகவே கொடுக்கின்ற நிலை. 1982-ல் ஒரு கிலோ வெளிமார்க்கெட்டிலே 2 ரூபாய் 71 பைசா என்று இருந்தது. பொது

[திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

[1995 ஏப்ரல் 4]

வினியோகத்தில் 1 ரூபாய் 75 பைசாவாக இருந்திருக்கிறது. வித்தியாசம் 96 பைசாவாகத் தான் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு 1994-ல் வெளிச்சந்தையில் 6 ரூபாய் 84 பைசா என்று இருக்கின்றபோது, வினியோக முறையிலே இன்றைக்கு 3 ரூபாய், 3 ரூபாய் 50 பைசாவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. வித்தியாசம் 3 ரூபாய் 34 பைசா என்பது இன்று 1 ரூபாய் குறைத்திருப்பதால் 4 ரூபாய் 34 பைசா என்று வெளிமார்க்கெட் விலைக்கும், அரசாங்கம் இந்தப் பொது வினியோக முறையின் மூலமாகக் கொடுக்கின்ற விலைக்கும் இருக்கின்ற வேறுபாடானது பாதி அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது.

பிற்பகல் 1.25

அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு உணவு தானியங்களைக் கொடுக்கின்ற போது, அவற்றை எல்லோருக்குமே வழங்குகின்ற முறை தமிழகத்திலே இருக்கிறது. ஆனால் நான் உழவர் உழைப்பாளர் கட்சியினுடைய கருத்தாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு எதை மானியமாகக் கொடுத்தாலும் குறு விவசாயி, சிறு விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்று, விளைவித்துக் கொடுக்கின்ற அவர்களுக்கு மானியம் கொடுக்கும்போது, அதிலேயே சிறு, குறு, பெரிய என்று பிரித்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், இந்த உணவு தானியங்களை மானியமாகக் கொடுக்கும்போது, எல்லோருக்கும் அதைக் கொடுக்க வேண்டுமா? வசதி படைத்தவர்களை விட்டுவிட்டு, வறியவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? நிலமற்ற தொழிலாளிகளுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்குப் பாதி விலையிலே உணவுப் பொருட்களை வழங்கலாம். வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அன்றைக்கு விவசாயிகள் சங்கத் தலைவராக இருந்த உழவர் பெருந்தலைவர் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களே கோரிக்கை வைத்திருந்தார்கள். எனவே ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு இதைவிடக் குறைந்த விலையில் உணவு தானியங்களை வழங்க தமிழக அரசால் முடியும். ஆந்திராவில் ஏதோ ஒருசில பகுதிகளில் செய்கிறார்கள். ஆந்திர மாநிலம் நெல் விளைவிப்பதிலே இந்தியாவிலேயே இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிற மாநிலம். கோதாவரியிலும், கிருஷ்ணாவிலும் தண்ணீர் நிரம்பி, ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மிகவும் வறண்ட பிரதேசம், நிலத்தடி நீரை நம்பிச் செய்யப்படும் விவசாயம், மானாவாரியை நம்பிச் செய்யப்படும் விவசாயம்தான் இங்கே இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலே அந்தக் கொள்கையை அமல்படுத்துவது என்பது, ஆந்திராவில் செய்யும் சாதனையைவிட மிகச் சிறந்ததொரு சாதனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்,

1995 ஏப்ரல் 4]

*மாண்புமிகு திரு. கு. ப. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்திர மாநிலத்திலே 71 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகளுக்கு மட்டும்தான் மலிவு விலையிலே அரிசி வழங்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில் ஒன்றரை கோடி மக்களுக்குப் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பருப்பு விலை அதிகரித்துவிட்டது. உளுந்து விலை கிலோ 32 ரூபாய், மிளகாய் விலை உயர்ந்து விட்டது. மற்ற விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்துவிட்டன என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். பருப்பு உற்பத்தி என்பது தமிழகத்திலே அதிகமாகச் செய்யப்படுவதில்லை. தமிழகத்தில் மானாவாரியாகச் செய்யப்படும் ஒன்று அது. தமிழகத்தில் பாசனப் பகுதிகளில் செய்யப்படுவதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், பருப்பு போன்ற உணவு தானியங்களை அதிகமாக விளைவிக்கின்ற அந்தத் தொழில்நுட்பம் வரவில்லை. பாசனப் பகுதிகளில் பெருமளவில் பருப்பை விளைவிக்கின்ற அந்த விதைகளைக் கொண்டு வந்து விளைவிக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது பருப்பை விளைவிப்பதே நாளுக்குநாள் குறைந்துகொண்டு வரும்போது, எவ்வளவோ மாநிலங்களில் அதன் உற்பத்தி வீழ்ச்சி அடையும் சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதை விளைவிக்க இங்கே இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு அரிசி, கோதுமைதான் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் பல உணவு தானியங்களை ஒரு காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில் விளைவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கிராமப்புற மக்களெல்லாம் அந்த சிறு தானியங்களை உண்பதால் உடல் உரம் பெற்றிருந்தார்கள். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) இன்றைக்கு அது விளைவிப்பது நிறுத்தப்பட்டது. அந்தத் தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து, சரியான முறையில், நல்ல முறையில் உணவாக மாற்றி கவையாக மாற்றி, மனையியல் கல்லூரிகள் மூலமாக

பிற்பகல் 1.30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. நா. சா. பழனிசாமி, வேளாண்மைத்துறை மானியக் கோரிக்கையில் உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப் போகிறேன். அதற்கு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரும் பதில் சொல்லப்போகிறார். நீங்கள் இப்போது பேச, அவர் பதில் சொல்ல, உணவு அமைச்சரின் நேரத்தை நீங்கள் இப்போது எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, வேகமாகப் பேசி முடிபுங்கள். அன்றைக்கு வாய்ப்புத் தருகிறேன். அதற்கு அவர் பதில் சொல்வார்.

[1995 ஏப்ரல் 4]

திரு. தா. சா. பழனிசாமி : அப்படிப்பட்ட பருப்பு போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு அரிசி ஆலைகளுக்கு உரிமம் வேண்டியதில்லை என்ற உத்திரவை மத்திய அரசு வழங்கியிருக்கிறது. அந்த அரிசி ஆலைகளுக்கு எந்தவிதமான உரிமமும் இல்லாமல், நெல்லை அரிசியாக்கி விற்கும் உரிமைகளை விவசாயிகளுக்கு உணவு வழங்கல் துறை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நுகர்வோர் பாதுகாப்புக்காக பல குழுக்கள் இருக்கின்றன. விவசாய விளைபொருள்கள் விற்பனையில் இருக்கிற முறைகேடுகளைத் தடுப்பதற்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் சட்டம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் உபயோகிப்பாளர்களுக்கும் இடையில் இருக்கிற அந்த விலைவித்தியாசத்தைத் தடுப்பதற்கு இதுவரை முடியவில்லை. இடையிலே இருக்கின்ற இடைத்தரகர்கள்தான் அந்த வேளாண்மை விளைபொருள்களிலும் விநியோகத்திலும் இருக்கிற பெருத்த இலாபத்தை அடைந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் அரசு தடுத்து, விவசாயிகளுடைய கொள்முதலுக்கு நல்ல விலையும், நுகர்வோருக்குக் குறைந்த விலையில் பண்டங்களையும் வழங்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இன்றைக்குப் பல்வேறு சோதனைகளுக்கிடையே வெற்றி பெற்றாலும், ** (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே அதையெல்லாம் இங்கே பேசமுடியாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வேண்டாம். அது அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. திரு. கே. செல்வராஜ்.

***திரு. கே. செல்வராஜ் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவுப்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மானியத்தில் பேசுகின்ற வாய்ப்பினைக் கொடுத்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் வரலாற்றில் தோல்வி என்பதே சரித்திரத்திலும் அகராதியிலும் கிடையாது என்பதை இன்றைக்கு நாட்டுக்கு உணர்த்திக் கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை வீர வரலாற்றுக்குச் சொந்தக்காரர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களை இன்றைக்கு உங்கள் சத்திய வேட்கைப் பயணத்தில் அணிவகுக்கும் சிப்பாய்களாக எங்களையும் சேர்த்துக் கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. செல்வராஜ்]

ஏழைகளின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் என்றார் பேரறிஞர் அண்ணா. ஆனால் நீங்கள் அந்தப் பெருந்தகையின் கருத்துக்கேற்ப இப்போது ஏழைகளின் வாழ்வில் ஒளியேற்ற, அரிசிக்கு ஒரு ரூபாய் விலை குறைத்து வழங்கி அவர்களின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காணுகிறீர்கள். ஆனால் நாங்கள் உங்கள் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் வீரத்தின் விளைநிலம், விவேகத்தின் பிறப்பிடம். பாசத்தின் உறைவிடம். மாற்றாணையும் மதிக்கும் பண்பாடு கொண்ட மனித நேயம் கொண்ட மனித தெய்வம் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). உங்கள் முன்னால் எந்தச் சக்தியும் வென்றதாகச் சரித்திரம் கிடையாது. மேலை நாடுகளே உங்கள் செயல்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றபோது, தோகை விரித்தாடும் மயிலைப் பார்த்து காக்காய் இறக்கையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆடியதைப் போல, இன்றைக்குச் சில பேர் இங்கே ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் சிரிக்கிறார்கள். மக்கள் சக்தியின் மணி மகுடமே. உங்கள் வீரப் பயணத்தில் உங்கள் பாதம் பட்டுக் கிளம்பும் தரசிக்குக் கூட சமமாகாத இவர்களைப் பற்றி, மனித நேயமில்லாத துரோகிகளை, சண்டாளர்களைப் பற்றி யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்று கூறி இந்த மானியத்தின் மீது என் உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் மக்கள் பயன்படுத்தும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் விற்பனை செய்யவேண்டும். கிராம மக்களைத் தமிழகம் முழுவதும் ஒரே சீரானமுறையில் கொண்டுவந்து, அவர்கள் அனைத்துப் பொருட்களையும் ஒரே சீரான விலையில் பெறுகின்ற விதத்தில், நியாய விலைக் கடைகளில் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அனைத்தையும் விற்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுகிறேன். அதாவது கிராமங்களில் உள்ள நியாய விலைக் கடைகளில் மாதந்தோறும் எல்லா வேலை நாட்களிலும் விற்பனை செய்யும் வகையில் கடைகளைத் திறந்து வைக்கவும், மாதம் முழுவதும் உணவுப் பொருட்களை விநியோகம் செய்யக்கூடிய வகையில் அந்தப் பணியாளர்கள் வேலை செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவும் வேண்டுகிறேன்.

குடும்ப அட்டைகள் வழங்குவதில், சிலருக்கு அதிக வருமானம் இருப்பதால், அவர்கள் சில உணவுப் பொருட்களை வாங்கமுடிவதில்லை. பர்ஸ்போர்ட் வாங்கவும், வங்கிகளில் கடன் வாங்கவும் அவர்கள் செல்லும்போது நிரந்தர விலாசம் குறிப்பதற்கு ரேஷன் கார்டுகளை வைத்துத்தான் வங்கியில் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவதற்கு மட்டுமல்லாமல், அல்லது அதற்குப் பதிலாக வசதி உள்ளவர்களுக்கு உணவு அட்டைக்குப் பதிலாக அத்தாட்சி

[திரு. கே. செல்வராஜ்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

அடையாள அட்டையாக வழங்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஜே.ஜே.92 வகை மிகச் சன்ன ரக அரிசி, பாகமதி அரிசியைவிடச் சிறப்பான அரிசியாக இருப்பதால் அந்த அரிசியை ஏற்றுமதி செய்ய வியாபாரிகள் முன்வருகின்றபோது, அவர்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக வெளிநாடுகளில் உள்ள இறக்குமதியாளர்களைச் சந்தித்து, ஏற்றுமதி செய்ய, ஏற்றுமதி வளர்ச்சி தொடர்புக் கழகம் மூலம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மண்ணெண்ணெய் வழங்குகிற பிரச்சினையில், தலைநகர்ப் பகுதிகளில் இப்போது 10 லிட்டரும், நகராட்சிப் பகுதிகளில் 5 லிட்டரும், நகரப் பஞ்சாயத்து பகுதிகளில் 5 லிட்டரும், கிராமப் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளில் 3 லிட்டரும் இப்போது வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் நகர்ப்புற மக்கள் இன்றைக்கு மின்சாரத்தை உபயோகித்து எல்லாப் பயன்களையும் அடைகின்றபோது, கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிற மக்கள் இன்றைக்கு மண்ணெண்ணெயை உபயோகிக்கிற காரணத்தால், கிராமப் பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளுக்கு 3 லிட்டருக்குப் பதிலாக 10 லிட்டரைச் சரிசமமாக நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல மலைவாழ் மக்கள் நீலகிரி, ஏலகிரி, வால்பாறை போன்ற மலைப் பகுதிகளிலும் அவர்களுக்கு மின்சார வசதிகள் குறைவாக இருப்பதால், அங்கேயும் மண்ணெண்ணெய் தேவை அதிகமாக இருப்பதால் நகரங்களில் சீராக எல்லோருக்கும் 10 லிட்டர் வழங்குவதைப் போல, மலைப் பகுதிகளில் 15 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1.35

அதேபோல் உணவுப் பொருட்களினுடைய எடை அளவு குறைவாக உள்ளன என்று புதார்கள் வருகின்ற இடங்களைச் சரி செய்வதற்கு இனிமேல் அரிசி தவிர சர்க்கரை, மைதா, ரவை போன்ற பொருட்களை வழங்குகின்றபொழுது அவற்றை முன்னரேயே பாலீதீன் கவர்களில் அடைத்துக் கொடுக்கும்போது இந்த எடை அளவு குறைவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் படிப்படியாக ஒவ்வொரு மாவட்டமாக நடைமுறைப்படுத்துவார்களா என அறிய விரும்புகின்றேன்.

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. செல்வராஜ்]

இன்றைக்கு நியாய விலைக் கடைகளிலே இருக்கின்ற தராககளை மாற்றி நவீன தராககளை வழங்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கர்நாடகத்திலே மண்ணெண்ணெயை 10 லிட்டர் கொள்ளளவு கொண்ட டின்கள் மூலம் அந்த அரசு வழங்குகின்றது. அதேபோல இங்கே அளவுக் குறைவைத் தடுப்பதற்காக அரசே மண்ணெண்ணெயை டின்கள் மூலம் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் நியாயவிலைக் கடைகள், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மூலமாகவும் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவும் இரண்டு பிரிவுகளாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அப்படி அவை இரண்டு பிரிவுகளாகச் செயல்படுவதைத் தடுத்து, ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்த்து நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமேயே உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்கிற நடைமுறையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு நபர் உள்ள குடும்பத்திற்கு உணவுப் பங்கீட்டு அட்டைகள் இன்றைக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து ஒரு நபர் உள்ள குடும்பத்திற்கும் அடையாள அட்டை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி, ஏற்காடு, கொடைக்கானல் போன்ற மலைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் அங்குள்ள எஸ்டேட்களில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வீடுகளில் வாழ்வதால், அவர்கள், நியாயவிலைக் கடைகளுக்குச் செல்வதற்கு வெகுதூரம் செல்ல வேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கு முறையாக அரிசி விநியோகம் செய்வதற்காக நடமாடும் நியாய விலைக் கடைகளை அமைத்து, வாரத்தில் ஒரு நாள் ஒவ்வொரு பகுதியாகச் சென்று அவற்றின் மூலம் உணவுப் பொருட்களை வழங்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, நேரத்தின் அருமை கருதி சுருக்கமாக எனது உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நுகர்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் மீது, இங்கே வைத்துள்ள மானியக் கோரிக்கையையொட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 9 பேர் கருத்துகளை வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதிலே பலர் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். சிலர் சில ஆலோசனைகளை

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

வழங்கி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் சில குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அதைக் குற்றச்சாட்டாகவும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நான் அதிக நேரம் எடுக்க வேண்டாம் என்று முதலிலே எண்ணினேன். ஆனால், சில விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு கட்டாயத்திற்கு என்னை ஆளாக்கி விட்டு இருக்கிறார்கள். 2 மணிக்குள்ளே முடித்துவிடலாம் என்று கூட ஒரு நேரத்திலே நான் நினைத்தேன். ஆகவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், ஏதாவது கொஞ்சம் அதிக நேரம் ஆனால், கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் அதிக நேரமே எடுத்துக் கொள்ளலாம். (குறுக்கீடு) திரு. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று உணவுத் துறை மானியக் கோரிக்கை. அதனால் நாங்கள் இன்றைக்குப் பசியோடு இருந்து அமைச்சருடைய பதிலைக் கேட்டுவிட்டுப் போகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பசித்து உண்ணுவதுதான் உடம்புக்கு நல்லது. நீங்கள் பசி இல்லாமலேயே போய் உண்ண வேண்டாம். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளில் இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்களும் தெரிவித்த கருத்துகள், பல நியாய விலைக் கடைகளை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும்; அந்த 3 கிலோ மீட்டர் தூரம் என்று இருப்பதை இன்னும் குறைத்து, இன்னும் அதிகக் கடைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காலத்திலே இந்தத் திட்டம் உருவாகியபோது கிராமப்புறங்களில் ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு கடை என்று 16 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கடைகளையும், நகரப்புறங்களில் சுமார் 6 ஆயிரம் கடைகளையும் உருவாக்கி அவை தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்தில் பல குக்கிராமங்கள்—ஹேம்லட் வில்லேஜஸ் இருக்கிற சூழ்நிலையில் தாய்மார்கள் அங்கே நீண்ட தூரம் சென்று உணவுப் பொருட்களை வாங்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது, நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பல்வேறு பிரதிநிதிகளும் ஒவ்வொரு ஹேம்லட் வில்லேஜ் பகுதிக்கும் கடைகள் வேண்டும் என்று கேட்ட நேரத்தில் அங்கே பகுதி நேரக் கடைகளைத் திறக்கலாம் என்ற திட்டத்தின்படி சுமார் 1,719 பகுதி நேரக் கடைகள் திறக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. இராம வீரப்பன்]

பிற்பகல் 1.40

ஆனால் இந்தப் பகுதி நேரக் கடைகளில் என்ன ஒரு சிக்கல் என்றால் இந்த 1,719 பகுதி நேரக் கடைகளுக்கு 3 நாட்கள் அங்கே போய் அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதனுடைய விளைவு முழுவதுமாக முழு நேரம் நடந்து கொண்டிருந்த இன்னொரு 1,719 கடைகளையும் அது பகுதி நேரக் கடைகளாக மாற்றி விடுகிறது. ஆகவே பகுதி நேரக் கடைகள் என்பது 3,438 கடைகள் என்ற கணக்கிற்குள்ளே வந்து விடுகிறது. ஆகவே இரண்டு பக்கத்திலும் நம்முடைய மக்கள் அதனாலே சில வசதிக் குறைவுகளை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசுகள், இருந்த முதலமைச்சர்கள் உணர்ந்தும்-மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் காலத்தில்தான் இந்தக் கிராம மக்களுக்காக இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலே வந்தவர்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்த முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில், இன்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இந்தக் கிராமப்புற மக்களுக்கு, குறிப்பாக நியாய விலைக் கடைகளில் வந்து பொருள்களை வாங்குகிற தாய்மார்களுக்கு எப்படியாவது, அது செலவு அதிகமாகிறது என்ற காரணத்தைக்காட்டி ஒத்திப் போடாமல் அதிகக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு ஏதாவது துறையிலிருந்து திட்டத்தைக் கொடுங்கள் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

அப்படித் திட்டம் உருவாகுகிறபோது, இப்போது 800 அட்டைகள் இருந்தால், அது கூட்டுப்படியாகிற ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், இன்றைக்கு 800-க்கும் குறைந்த அட்டைகள் உள்ள கடைகள் சுமார் 69 சதவீதத்திற்கு மேலே இப்போதே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையில் இதனால் சுமார் 10 கோடி ரூபாய் அவர்கள் இழப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு தருகிற மானியத்தைத் தவிர, கூட்டுறவுத் துறை தனியாக பத்து கோடியை இழந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே 800-க்கும் கீழே குறைத்து இப்போதே 69 சதவீதம் கடைகள் நடைபெறுகிறபோதே மக்களுக்கு இன்னும் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் இதை எப்படித் தீர்ப்பது என்று எண்ணுகிறபோது 200 அட்டைகள் இருந்தாலும் அந்தக் கிராமங்களை, 3 கிராமங்களை, 4 கிராமங்களை ஒட்டி அங்கே ஒரு கடையை ஏற்படுத்தினால் அந்தக் கிராம மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்து, அதற்கான திட்டத்தை உருவாக்குங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அப்படி உருவாக்குகிறபோது, அப்படி உருவாக்குகிற, ஆரம்பிக்கப்படுகிற கடைகள் மீண்டும் அலுவலர்களாலே நடத்தப்பட்டால், மாண்புமிகு

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

உறுப்பினர் பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் சொன்னார்களே, கடைகளில் முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன, தவறுகள் நிகழ்கின்றன என்றெல்லாம்—இவைகள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டு வருகிற தவறுகள் தான். ஏதோ இப்போது நம்முடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, புதிதாக அங்கே இந்த குறைகள் புகுந்து விடவில்லை. ஆகவே 22,000 கடைகள் நடைபெறுகிறபோது, அதிலே இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாகச் சில தவறுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதை அவ்வப்போது திருத்திக் கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் சொல்லப் போனால், இப்போதுதான் அந்தக் கடைகளில் தவறு செய்கிறவர்களை எசன்ஷியல் கமாடிட்டிஸ் ஆக்ட்டின் கீழ் கைது செய்து அவர்கள் மீது வழக்குகள் போட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். இதற்கு முன்னாலே இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதே இல்லை. மதுரைக்குப் பக்கத்தில் ஒருவருக்கு அறு மாதம் சிறைத் தண்டனை வழங்கி இருக்கிறார்கள். இங்கே சென்னைக்குப் பக்கத்தில் ஒருவருக்குத் தண்டனை வழங்கி இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கைகளை இன்று நாம் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இருந்தாலும் பொருட்களைப் பெண்களே அதிகமாக வாங்குகிற இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தக் கடைகளை, கிராமத்துக் கடைகளை பெண்களே பொறுப்பேற்று நடத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதையொட்டி அப்படிப் பெண்கள் நடத்துகிறபோது, அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான் இந்த நேரத்தில் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது 'பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சிஸ்டம்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறார்கள். இதை நாம் தமிழில் சொல்கிறபோது, பொது விநியோகத் திட்டம், பொது விநியோகத் திட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். 'பப்ளிக்' என்றால் பொது என்று மாத்திரம் பொருள் இல்லை. இது சரியான பொருள்கூட இல்லை. பப்ளிக் என்றால் பொது மக்கள் என்று தான் பொருள். ஆகவே, பொது மக்கள் விநியோகத் திட்டமே தவிர, இது பொது விநியோகத் திட்டம் அல்ல.

பிற்பகல் 1.45

ஆகவே, இந்த விநியோகத் திட்டத்திலே பொதுமக்கள் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டாலன்றி இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவே முடியாது. ஆகவேதான், மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கிராமங்களிலே இப்படிப்பட்ட குறைந்த அட்டைகள் உள்ள கடைகளைத் தொடங்குகிறபோது, அந்தப் பகுதியிலே அந்த அட்டைகள் இருக்கிற

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. இராம வீரப்பன்]

கிராமங்களிலேயிருந்து பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று, அவர்கள் பொறுப்பிலே அந்தக் கடைகள் நடத்தப்படவேண்டும். அதற்கான திட்டத்தையும் பரிசீலியுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அதற்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக ஒரு கடையை நம்முடைய பெரியார் மாவட்டத்திலே சென்னிமலைக்கு அருகிலே அப்படி ஒரு கடையை இப்போது பரிட்சார்த்தமாகத் தொடங்கி இருக்கிறோம். அப்படித் தொடங்கிய அந்தக் கடை, அதற்கு முன்னாலே இந்தப் பொருள்களை வழங்கிக் கொண்டிருந்த அந்தக் கூட்டுறவுக் கடையினுடைய ஏஜென்சியாக இந்தக் கடை இருக்கிறது. இதுவரை அந்தக் கடையிலே 1,300-க்கும் மேற்பட்ட குடும்ப அட்டைகளுக்குப் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. இப்போது அதிலேயிருந்து சுமார் 400, 430 அட்டைகள், 13 கிராமங்கள் என்று இருந்ததில், 4.5 கிராமங்களைப் பிரித்து, அந்த 5 கிராமங்களிலேயிருந்து 5 பேர்களைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து, அதிலே 4 பேர்கள் பெண்கள், ஒருவர் ஆண். அந்த 5 பேர்கள் அந்தக் கடைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, அவர்கள் படித்த, வேலையில்லாமல் இருக்கிற ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்து அதை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டு, இன்றைக்கு அந்தப் பெண்ணின் பொறுப்பிலே அந்தக் கடை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இது பரிட்சார்த்தமாக இன்றைக்குத் தொடங்கி ஒரு மாதம் ஆகப் போகிறது. அது மிகச் சிறந்த முறையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கடையிலே ஏதாவது தவறுகள் நிகழ்ந்தால், அந்தக் குழுவினரே இருக்கிற அந்த 5 பேரும் கண்காணித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. முன்பு 4 கிலோ மீட்டர் போய்க் கொண்டிருந்த கிராமத்து மக்கள் 1½ கிலோ மீட்டருக்குள்ளே இப்போது அங்கே பொருள்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகக் கடைகளை உருவாக்குகிற இந்தத் திட்டத்தை மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அறிவுரையின்மீது இப்போது பரிட்சார்த்தமாகத் தொடங்கி இருக்கிறோம். இதையொட்டி, இப்போது எடுக்கப்பட்டு இருக்கிற கணக்கின்படி, தமிழகத்திலே சுமார் 5 ஆயிரம் கடைகள், இப்படி குக்கிராமப் பகுதிகளிலே தொடங்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவசியம் இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு முழுமையான திட்டத்தை உருவாக்கி, பொதுமக்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிற இந்தக் கடைகள் எதிர்காலத்திலே விரைவிலே உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சார்பிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

அதைப்போல குடும்ப அட்டைகளைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். குடும்ப அட்டைகளிலே என்ன ஒரு சிக்கல் என்றால் இப்போது 1 கோடியே 49 லட்சத்திற்கு மேல் சுமார் 1 கோடியே 50 லட்சம் அட்டைகளை வழங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் 1991 ஆம் ஆண்டினுடைய சென்சஸ்படி, இங்கே உள்ள குடும்பங்கள் 1 கோடியே 25 லட்சம்தான். ஒரு வேளை இந்த 4 ஆண்டுகளிலே எந்த அளவிற்கு அதிகமாகி இருந்தாலும் ஒரு 5 லட்சம் கூடியிருக்கலாம். ஒரு கோடியே 30 லட்சம் வந்திருக்கலாம். ஆனால் 1 கோடியே 50 லட்சம் அட்டைகளை நாம் வழங்கியிருக்கிறோம். இதனாலே நமக்குப் பெரிய சிக்கல். மிகப் பெரிய பொறுப்புகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளிலே போலிக் கார்டுகளைக் கண்டுபிடிக்கிற முயற்சியும் ஒருபுறத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும், புதிதாக அட்டைகள் வேண்டி வருகின்றவர்கள் தினசரி வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இந்த அட்டை வழங்குவது என்பது ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே நடந்து முடிந்து விடுகிற ஒன்றல்ல. இது நாள் முழுவதும், காலம் முழுவதும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நிரந்தரமான பணி. ஆகவே இதிலே அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் நாம் ஆணைகள் பிறப்பித்து அந்த மனுக்களைப் பரிசீலித்து அது உண்மையாக இருந்தால், சரியாக இருந்தால், அதற்கான அட்டைகளை வழங்கவேண்டும் என்று நாம் அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கி இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1.50

அதற்கு அடுத்தபடியாக இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தம்புசாமி அவர்களும் செல்வராஜ் போன்றவர்கள் எல்லாங்கூட எல்லாப் பொருள்களையும் இந்தக் கடைகளின் மூலம் வழங்கவேண்டும் என்றெல்லாங்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது நாம் வழங்குகிற அரிசி, மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை, கோதுமை, அதுபோன்ற சில பொருள்களை வழங்குவதிலேகூட பல சிக்கல்கள் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற கடைகளிலே எல்லாப் பொருள்களையும் வழங்குவது என்று சொன்னால், நீங்கள் நியாய விலைக் கடைகளிலே வழங்கவேண்டும் என்று விரும்பினால், அது எந்த அரசாலும் இயலாத ஒரு காரியம். இல்லை, அது சரியான விலையிலே கட்டுப்படியாகிற விலையிலே வழங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், பல கடைகளிலே அப்படி நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றது. ஆனால் எந்த அளவிற்குச் சாத்தியமோ, அதை நாம் அங்கே அறிமுகப்படுத்த முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு என்ன தருகிறதோ, அதை வைத்துக் கொண்டுதான் நாம் வழங்க முடிகிறது. 425 கிராம் ஒருவருக்கு என்று அவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே 500 கிராம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல. அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட 1986 ஆம் ஆண்டு மக்கட்தொகையை வைத்து கணக்கிட்டுத் தருகிறார்கள். நாம் இன்றைக்கு 9 ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்டோம். இன்றைக்கு இருக்கிற மக்கட் தொகைக்கும் அவர்கள் கொடுப்பதற்கும் சரியாக இல்லை. அதிக சர்க்கரை வேண்டும், வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே கூடும் எழுதியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்திலே இருந்து அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், இனிமேல் சர்க்கரை அதிகம் வேண்டும் என்று கேட்காதீர்கள். காரணம் பொதுச் சந்தையிலே சர்க்கரை கிடைக்கிறது. போதவில்லையானால் அவர்கள் அங்கே வாங்கிக்கொள்ளலாமே தவிர. நாங்கள் தர இயலாது என்று கையை விரித்திருக்கிறார்கள். மண்ணெண்ணெயைப் பொறுத்த அளவிற்கு நம்முடைய செல்வராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நீலகிரியில் 15 லிட்டர் கொடுக்கிறோம். மற்ற இடங்களில் மாவட்டத் தலைநகரங்களில் 10-ம், முனிசிபல் நகரங்களில் 6-ம், டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில் 5-ம், கிராமங்களில் 3-ம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய நீலகிரிக்கு 15, 10, 5 என்றுதான் இப்போது அதிகமாக வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே இருக்கிற சிக்கல் என்னவென்றால், நமக்கு இப்போது மத்திய அரசு 71,595 கிலோ லிட்டர்தான் மாதந்தோறும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இப்போது அதிகப்படுத்திய அட்டைகள் 1.50 கோடி. அதற்கு இன்னும் குறைந்த பட்சம் 10,000 கிலோ லிட்டராவது வேண்டும். அதற்காக மத்திய அரசிடம் நாமும் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம். அதற்கும் அவர்கள் இதைத்தான் பதிலாகச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் இப்போது பேரல் மார்க்கெட்டில் வந்துவிட்டது. தேவையானவர்கள் வெளியிலே வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர. இந்தக் குறைந்த விலையில் தரமுடியாது. இழப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே நாம் எடுத்த ஒரு நடவடிக்கையும், நீதி மன்றத்திற்கு இந்தப் பிரச்சினை சென்றிருக்கிறது. அதை நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் நாட்டிற்குத் தெரிவிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

சுமார் 3000 கை வண்டிக்காரர்கள் மண்ணெண்ணெயை இந்தக் குடும்ப அட்டைகளுக்கு இல்லாமல், அட்டை இல்லாதவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் விற்கிற ஒரு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நமக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே, பேரல் மார்க்கெட்டிலே மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கிற சூழ்நிலையிலே யாராவது

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

வேண்டியவர்கள் அதை வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆனால் நாம் இந்த அட்டைகளுக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற முறைப்படி தருவதற்கு இந்த 5 ஆயிரம் சொச்சம் கிலோ லிட்டர் எண்ணெயை அதற்காக நாம் பயன்படுத்தலாமே என்று ஒரு ஆணையைப் பிறப்பித்து, அதுவும் நீண்டகாலமாக இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற அவர்களுக்கு நஷ்டம் வந்துவிடக்கூடாது என்று சொல்லி, அவர்களையே எங்களுடைய கடைகளுக்குப் பக்கத்திலே போய் நின்று நாங்கள் சொல்கிற அட்டைகளுக்கு வழங்குங்கள். அதிலே வருகிற அந்த ஊதியத்தை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று ஒரு ஆணை பிறப்பித்தோம். அதற்கு நீதிமன்றத்திலே ஒரு ஸ்டே வாங்கினார்கள். அதற்குப் பிறகும் நாங்கள் அப்படியில்லை என்றால், அவர்களில் சிலபேர் அந்த அசோசியேஷனில் 500 அட்டைகளுக்கு வழங்குகிற உரிமையைத் தாருங்கள் என்றார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு சென்னையில் 100 லிட்டர், மற்ற நகரங்களில் 75.50 என்று வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியில்லாமல் எங்களுக்கு 500 அட்டைகளுக்குத் தாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதையேகூட நாங்கள் இந்த 5000 கிலோ லிட்டர் நமக்குக் கிடைக்கிறதே என்பதனாலே இந்தத் திட்டத்தைக்கூட ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்றும் அங்கே நீதிமன்றத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். துரதிருஷ்டவசமாக ஒரு ஆண்டு ஆகிவிட்டது. மக்கள் எவ்வளவு அவதிப்படுகிறார்கள்? மண்ணெண்ணெய் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகமாக மக்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் நீதிமன்றத்தினுடைய வாயிற்படியை, அந்தக் கதவுகளை எதிர்தோக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தின் மூலம் நான் வைக்கிற வேண்டுகோள் விரைவிலே அந்த வழக்கை எடுத்து, ஏதாவது ஒரு முடிவினை எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1.55

அடுத்தபடியாக இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னாலும் எல்லா கருத்துக்களும் இதைச் சுற்றியேதான் இருந்தன. நம்முடைய மாண்புமிகு தம்புசாமி அவர்கள் மாத்திரம் விலைவாசி உயர்கின்றன என்று ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்கின்றன என்பது அரசியல்வாதிகளுக்கு ஆளுகிற கட்சியின்மீது குற்றம் சாட்டுவதற்காக கிடைத்திருக்கிற ஒரு கலபமான வார்த்தையாகத் தெரிகிறது. விலைவாசி என்பது உயர்ந்து கொண்டிருக்கும். விலைவாசி உயர்கிறது என்று சொல்கிறபோது வாழ்க்கைத்தரம் உயர்கிறதா? இல்லையா? இதே சட்டமன்றத்தில் மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு காலத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையை

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

வைத்தார்கள். அன்றைக்கு அவர்கள் மிகப் பெருமையோடு சொன்ன வார்த்தைகள் என்னவென்றால், இந்த ஆண்டு நான் செஞ்சுரி அடித்து விட்டேன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். என்ன பொருள் என்றால் அன்றைக்கு வரவு-செலவுத் திட்டம் 100 கோடி ரூபாயைத் தாண்டிவிட்டது. அதைத்தான் மிகப் பெருமையோடு சொன்னார்கள். அதற்கு பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வந்தபிறகு 400 கோடி, 500 கோடிக்குள்ளே வந்து சேர்ந்தது. இப்பொழுது சுமார் 10 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு வரவு-செலவுத்திட்டத்தை நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நாடு வளர்கிறது வளர்கிறது என்று சொல்லுகிறோமே, அப்படி வளர்கிறபொழுது எல்லாம் வளர்ந்து தானே வரும். 'ஆளும் வளரணும் அறிவும் வளரணும் அதுதான் வாள்வளர்ச்சி' என்று சொன்னாரே பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம். அதைப்போல வளர்ச்சி என்றால் எல்லா பக்கத்திலேயும் வளரணும், வளரும், அதுதான் வளர்ச்சி என்று பெயர். 'வரப்பு உயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயர குடி உயரும், குடி உயர கோன் உயரும்'. இது ஒன்று மாத்திரம் வளர்ந்து மற்றவையெல்லாம் இல்லை என்று இருக்காது. ஆகவே விலைவாசி ஏற்றம் என்பது அது ஏதோ ஒரு மிகப் பெரிய நடக்காத ஒரு காரியம் என்று நாம் எண்ணிவிடக்கூடாது. வளர்ச்சியின் ஒருபகுதிதான் விலை உயர்வும். இப்பொழுது என்ன சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம், என்ன சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நீங்களே பேசுகிறபொழுது இந்த ஊதியத்தை உயர்த்தி கொடுங்கள் என்கிறீர்களே, அரசாங்கத்திற்கு எங்கேயிருந்து பணம் வரும் என்று கருதுகிறீர்கள். இன்றைக்கு உணவு மானியத்திற்கு அரசு 600 கோடி ரூபாய் மானியம் ஆக வழங்குகிறது என்று சொன்னால், இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலேயும் அந்த அளவுக்கு மானியம் வழங்கப்படுவது இல்லை. ஏன் மத்திய அரசே இப்போது 5300 கோடி வழங்கியது என்று சொல்லுகிறார்களே, அதை விட நாம் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறோம் என்ற விவரத்தைப் பார்த்தால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ஒரு லட்சத்து 72 ஆயிரத்து 181 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிற மத்திய அரசாங்கம் உணவிற்காக 5250 கோடி மானியமாக வழங்கியிருக்கிறது. அதாவது மொத்த செலவிலே 3.04-அது பெர்சன்டேஜ். நம்முடைய மாநில அரசு 9 ஆயிரத்து 910 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறது. அதிலே உணவுத் துறை மானியம் 600 கோடி- 6.05, தயவுசெய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு பலம் பொருந்திய மத்திய அரசு, அது தருகிற மானியத்தை விட 2 மடங்காக நாம் இங்கே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்காகத்தான். உணவு பொருள்களின் விலையை கட்டுப்படுத்துவதற்காகவே மானியத்தைத் தருகிறோம். அதைத்தான்

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த உடனே சொன்னார்கள். உணவுப் பொருளின், அரிசியினுடைய விலையைக் கட்டுப்படுத்தினால் மற்றவை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளே இருக்கும். அதைத்தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் நிறைவேற்றினார்கள். முதன் முதலாக அதை உயர்த்த தொடங்கியதே யார்? நான் சொன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பரிதி இளம் வழிதி அவர்களுக்கு கொஞ்சம் வருத்தம் வரும், இல்லையானால் கோபம்கூட வரும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனபால் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். 1¼ ரூபாய்க்கு புரட்சித் தலைவர் 10, 12 ஆண்டுகளாக கொடுத்துக் கொண்டிருந்த அரிசியை முதன் முதலில் ஏற்றலாம் என்று தொடங்கி வைத்தவரே முன்னாள் முதலமைச்சர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியில் தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அரிசி விலையை ஏற்றலாம் அதிலே கையை வைக்கலாம் என்று வழிகாட்டியவர் அவர்தான். அதற்குப் பிறகு ஏற்றினால் இறக்க முடியாது. இறக்க முடியாது என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இளம்வழிதி.

திரு. இளம்வழிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிற நேரத்திலே விலையை ஏற்றுவதற்கு வழி காட்டியதே அன்றைய முதலமைச்சர்தான் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த மரியாதைக்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மத்திய அரசு விலையை ஏற்றியும் கூட அந்த இலாகாவிற்கு மானியத்தை வழங்கி விலை குறைத்து போட்டாரே, அந்த வழியைக்கூட நீங்கள் ஏன் பின்பற்றவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அந்த கதைக்குத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறேன். அவர் தயவு செய்து அவசரப்பட்டு விடக்கூடாது. நான் இதைத்தான் பேச வேண்டிய அவசியம் இருக்கும் என்று எண்ணினேன். எதிர்பாராத விதமாக பரிதி இளம்வழிதி அவர்கள் வேறு பிரச்சினையை இங்கே சொல்லி, அதற்கும் நான் பதில் அளிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு என்னை ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கதையைக் கொஞ்சம் சொல்கிறேன். சுருக்கமாகவே சொல்லி விடுகிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் காலத்திலே—எப்போது விலை ஏற்றப்படுகிறது—எப்போது அது தொடங்குகிறது என்று பார்த்தால் ஒரு 10.12 ஆண்டுகளாக 1¼ ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது.

1995 ஏப்ரல் 4]

பிற்பகல் 2.00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியோடு பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது. நீங்கள் நேற்றைய அளவில் முடித்தால் போதும்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, 1976-77-லேயிருந்து 1.60 ஆகி, 1.75 ஆக 80-ஆம் ஆண்டிலே மாறுகிறது. அதற்குப் பிறகு 10 ஆண்டுகள் உயர்த்தவே இல்லை. 1990-ஆம் ஆண்டிலே முன்னாள் அமைச்சர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசிலே அதை 2 ரூபாயாக உயர்த்துகிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார். புரட்சித் தலைவர் மத்திய அரசு ஏற்றினாலும் ஏற்றாமல் இருந்தாரே. நீங்கள் ஏன் ஏற்றுகிறீர்கள் என்று கேட்பதிலே நியாயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் புரட்சித் தலைவருடைய வழியைப் பின்பற்றுகிறவர் புரட்சித் தலைவிதானே? வேறு யார் பின்பற்றப் போகிறார்கள்? ஆகவேதான் அந்த அவருடைய உள் உணர்வு அவரையே சுட்டிக்காட்டி கேட்க வைக்கிறது. ஏனென்றால் எங்கே தட்டினால் கிடைக்குமோ அங்கேதானே தட்ட முடியும்? தண்ணீர்ப் பந்தல் வையுங்கள் என்று சொல்கிற ஒரு தாய் இருக்கிற இடத்திலேதானே தண்ணீரும் கிடைக்கும்; உணவும் கிடைக்கும் அல்லது பாதுகாப்பும் கிடைக்கும். கட்டாந்தரையிலே போய் தோண்டினால் என்ன கிடைக்கும்? அங்கே ஏதாவது கிடைக்கிறதா என்று அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர யாராவது தாய்மை உணர்வோடு, அன்புள்ளத்தோடு, ஈகையோடு, 'ஈதல் இசைபட வாழ்தல்' என்று சொன்னாரே வள்ளுவர், அத்தகைய உள்ளத்தோடு இருக்கிறவர்களிடத்திலேதானே கேட்டால் கிடைக்கும். ஆகவேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கிறார். எங்களிடத்திலேதான் அது கிடைக்காதே; நாங்கள்தான் அதைப்பற்றியே எண்ணாதவர்கள் ஆயிற்றே; நாங்கள்தான் கொஞ்சம்கூட ஈரம் உள்ளவர்கள் இல்லையே; மக்களுடைய கஷ்டத்தைப் பற்றி கவலைப்பட மாட்டோமே; ஆகவே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் (குறுக்கீடு) I am not yielding, Sir. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் கேட்டதற்கு பதில் சொல்கிறார். நீங்கள்தான் பேசினீர்களே, உட்காருங்கள்.

திரு. இளம்வழுதி: தலைவர் அவர்களே, ஒன்று, இரண்டையும் அவைக் குறிப்பிலே வையுங்கள். நான் பேசினதை மட்டும் நீக்குகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. நீங்கள் பேசிய வேறு பிரச்சினைகள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதாரம் இல்லாமல் பேசியது (குறுக்கீடு) நீங்கள் தண்ணீர் பந்தலைப் பற்றிக் கேட்டீர்கள் (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள்.

[1995 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, ** (குறுக்கீடு) இந்த விவாதம் எல்லாம் இங்கே தேவையில்லை. அதை வேறு இடத்திலே வைத்துக் கொள்வோம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பரிதி இளம்வழுதி, உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) ஆகவேதான் உட்காரச் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்:** (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பரிதி இளம்வழுதி, இது தேவையற்ற விவாதம், உட்காருங்கள். திரு. பரிதி இளம்வழுதி, இது பதிலுரை. உணவுத்துறை மானியக் கோரிக்கையின் பதிலுரை. உட்கார வேண்டும். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்:**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு போக்குவரத்து மற்றும் வனத்துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்: தலைவர் அவர்களே, பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் இதுபோன்று பேசிக் கொண்டிருந்தால்**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேண்டாம். இதெல்லாம் வேண்டாம். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) அமைச்சர் பதில் சொல்லட்டும்.

பிற்பகல் 2.05

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் விலை ஏற்றியது, ஏற்றியது என்று சொல்கின்றபோது 10, 12 ஆண்டுக்காலத்திலே அவர்கள் எவ்வளவு ஏற்றினார்கள் என்பதையும் நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட 3 ஆண்டுக் காலத்திலே எவ்வளவு ஏற்றினார்கள் என்பதையும் தயவு செய்து நான் இந்த நாட்டிற்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னாலே அவர்கள் ஏற்றியது எல்லாம் 5 காசு, 3 காசு, 10 காசு என்று ஏற்றிக்கொண்டே வந்தார்கள். இந்த 3 ஆண்டுக் காலத்திலே 1991-92, 1992-93, 1993-94-லே 248 காசு உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். 3 ஆண்டுக் காலத்திலே உயர்த்தியது 248 காசு. முதலில் 88 காசு உயர்த்துகிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் விலையை ஏற்ற வேண்டாம் என்று வைக்கிறார்கள். திரும்பவும் 60 காசு தலைமீது சுமத்துகிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் கொஞ்சம் கூட்டினார்கள். நான்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

அந்த கூட்டிய கதையையும், குறைத்த கதையையும் கடந்த 10 நாட்களாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதைத்தான் நான் இங்கே சொல்வதற்கு வருகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மூலம் இந்த மன்றத்திலேயும், வெளியிலேயும் இவர்கள் இதை பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்றியதைத்தானே இறக்குகிறீர்கள், ஏற்றியதைத்தானே இறக்குகிறீர்கள். நேற்று கூட அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் 2½ ரூபாய்க்கு வைத்து இருந்தோம், நீங்கள் ஏற்றிவிட்டு இறக்குகிறீர்கள். ஏன் ஏற்றியதை இறக்கக்கூடாது? அது என்ன பர்வமா? ஒரு அரசாங்கத்திலே கொள்கை முடிவுகளை அறிவித்துவிட்டு மாற்றுவதே இல்லையா? மாற்றுவது தானே ஜனநாயகம் என்று பாராட்டுகிறார்கள். ஏறுவது இறங்காது, இறங்காது என்று நீங்கள்தானே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படியானால் இறங்குகிறபோது அவரைப் பாராட்ட வேண்டாமா? எவ்வளவு தைரியத்தோடு இறக்கியிருக்கிறார்கள் என்று. ஆனால் நீங்கள் எப்படி ஏற்றினீர்கள்: எப்படி இறக்கினீர்கள் என்ற கதையைச் சொல்லுகிறேன். இப்போதாவது 148 காசை மத்திய அரசு ஏற்றியதற்குப் பிறகு நம்முடைய முதல்வர் ஏற்றுகிறார்கள். கொஞ்சம் ஏற்றுகிறார்கள். ஆனால் உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே மத்திய அரசு ஏற்றாமல் இருக்கிறபோது 1-3-1990-லே 1.75 காசாக இருந்ததை 2.00 ரூபாய், 2.25 என்று இருந்தை 3.00 ரூபாய்; 2.50 ஆக இருந்ததை 3.50 ரூபாய் என்று ஏற்றுகிறீர்கள். அன்றைக்கு பேசுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார் 25 காசு தானே ஏற்றினோம். அது 25 காசா, 75 காசா என்பது இல்லை. இங்கே ஒரு ரூபாய் ஏற்றியிருக்கிறீர்கள், 75 காசு ஏற்றியிருக்கிறீர்கள்; 25 காசு ஏற்றியிருக்கிறீர்கள். சரி, அதற்குப் பிறகு 7 மாதம் கழித்து இந்த 2.00 ரூபாய் அப்படியே இருக்கிறது, 3 ரூபாய் 2.75 ஆகிறது, 3.50 என்பது 3.25 ஆகிறது. என்ன வந்ததோ தெரியவில்லை. இன்றைக்கு வைக்கிற விவாதத்தை நீங்களே பொருத்திக் கொண்டு பாருங்கள். சரி, அதற்குப் பிறகு 2 மாதம் கழித்து 1-12-1990-ல் இந்த 2 ரூபாய் அப்படியே இருக்கிறது, 2.75 என்பது 2.50 ஆகிறது; 3.25 என்பது 2.50 ஆகிறது. ஏன் குறைத்தீர்கள்? ஏன் ஏற்றுகிறீர்கள்? ஏற்றியதற்கு என்ன காரணம்? குறைத்ததற்கு என்ன காரணம்? (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், அவர் பேசி முடிக்கட்டும் (குறுக்கீடு) ஒவ்வொன்றுக்கும் நீங்கள் குறுக்கிட்டுக் கொண்டே இருக்க முடியாது. உட்காருங்கள். நீங்களே விவாதம் வைத்தீர்கள். (குறுக்கீடு) பதிலுரையின்போது இப்படி வார்த்தைக்கு வார்த்தை உறுப்பினர்கள் குறுக்கிட முடியாது (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள் (குறுக்கீடு) கடைசியில்தான் விளக்கம் கேட்கலாம். உட்காருங்கள் (குறுக்கீடு)

[1995 ஏப்ரல் 4]

தி.ந. இளம்வழுதி: கடைசியில் கேட்க எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முடிந்த பிறகு ஒரு விளக்கம்தான் கேள்வியாகக் கேட்கலாம்.

தி.ந. இளம்வழுதி: மத்திய தொகுப்பிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருந்த 80 ஆயிரம் டன் அரிசி 40 ஆயிரம் டன்னாக குறைக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு தி.ந. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசியைக் குறைப்பதற்கும், விலையை ஏற்றுவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? எப்படி நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள்? அந்த அரிசி விலை குறைந்ததால் விலையை ஏற்றினால் 40 ஆயிரம் டன் அரிசி வந்து சேர்ந்து விடுகிறதா? என்ன வாதம். உங்களால் நிர்வாகம் செய்ய முடியவில்லை. நீங்கள் எதையோ எதிர்பார்த்தீர்கள். உங்களுடைய ஆட்சி போய் விடப்போகிறதோ என்று அஞ்சினீர்கள். அதற்காக திடீரென்று குறைத்தீர்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வார்த்தைக்கு வார்த்தை குறுக்கிட முடியாது. உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை. வார்த்தைக்கு வார்த்தை குறுக்கிட அனுமதிக்க முடியாது. (குறுக்கீடு)

தி.ந.இளம்வழுதி: அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொல்கிறார்களே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொல்வதற்கு விதிப்படி இடம் இருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் இப்படிப் பதிலுரையின்போது குறுக்கிட முடியாது. உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) வார்த்தைக்கு வார்த்தை குறுக்கிட முடியாது. உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) பிறகு இடையூறு செய்கிறீர்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டியவரும். உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு தி.ந. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவை எல்லாவற்றிற்கும்தான் வருகிறேன். விரைவில் முடிக்க இருக்கிறேன். இப்படி குறுக்கிடுவதாலேயே பிரச்சினைகள் தீர்ந்து விடாது. உண்மை, உண்மையற்றதாக ஆகிவிடாது. தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏன் ஏற்றினீர்கள் ஏன் இறக்கினீர்கள் என்றால் உங்களுடைய முதலமைச்சருடைய பொருளாதார சிந்தனை அப்படி. அவர் இந்த நாட்டு மக்களைப் பற்றி கவலைப்படுவதே இல்லை. அவர் தன்னைப்

1995 ஏப்ரல் 4] [திரு. இராம. வீரப்பன்]

பற்றி கவலைப்படுகிறார். (குறுக்கீடு) இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த நாட்டினுடைய, மாநிலத்தினுடைய பொருளாதாரத்தை சூதாட்டமாக மாற்றியவரே உங்களுடைய முதலமைச்சர்தான் (குறுக்கீடு)

திரு.இளம்வழுதி: **

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சான்றுகளோடு சொல்கிறேன்.

திரு.இளம்வழுதி:**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதுவெல்லாம் நன்றாக இல்லை. நீங்கள் பேசினீர்கள். நீங்கள் பேசியதற்குப் பதில் சொல்லுகிறார். பதில் சொல்லுகிறபோது (குறுக்கீடு) நாங்கள் ஏற்றவில்லை என்றால் எப்படி? நீங்கள் ஏற்றியதற்கு நாங்கள் ஏன் ஏற்றினோம் என்று சொன்னீர்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லுகிறார். (குறுக்கீடு) இது நல்லதல்ல; இதுவெல்லாம் முறையல்ல. (குறுக்கீடு) நீங்கள் எப்படியேனும் உங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்கின்ற அந்த ஒரு முடிவிலே பேசுவதை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது. (குறுக்கீடு)

திரு.இளம்வழுதி: **

(திராவிட முன்னேற்ற கழக உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி வெளிநடப்புச் செய்தார்)

பிற்பகல் 2.10

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உண்மையினுடைய ஜுவாலையைத் தாங்க முடியாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வெளியேறிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஓய்வெடுக்கப் போய்க் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் இதை ஏதோ அவதூறாகவோ, குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்றோ சொல்லவில்லை. நாங்கள் நீண்டகாலமாக இந்த இயக்கங்களிலே தொடர்பு கொண்டிருக்கிறவர்கள். இந்த நாட்டில் இன்றைக்கு மதுக் கொடுமையினாலே மக்கள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதைக்கொண்டு வந்ததே முன்னாள் முதலமைச்சர் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோமே.. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இளம்வழுதி போகிறபோது என்னுடைய அனுமதி இல்லாமல் இங்கே நின்று பேசியவைகள் எல்லாம், எதுவும் அவைக்குறிப்பிலே இருக்காது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1995 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்: 1971-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் வருவதற்கு முன்னால் ஊதியக் குழு தன்னுடைய முடிவை அறிவிக்கிறது. ஒரு தேர்தலுக்கு முன்னாலே ஊதியக் குழுவின் முடிவை எந்த அரசாங்கமும் அறிவிக்கக்கூடாது; ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. அன்றைக்கு இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார் எந்த விதமான திருத்தமும் இல்லாமல். அதனாலே எவ்வளவு செலவு என்பதையெல்லாம் நான் விவரமாக இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை. தேர்தல் வரப் போகிறது. மீண்டும் இவர் வருவாரா. வர மாட்டாரா, தெரியாது. ஆகவே, ஒரு மிகப்பெரிய பொருளாதார முடிவை, செலவை அன்றைக்கு இவர் ஏற்றுக்கொண்டு அறிவிக்கிறார். ஊதியக் குழுவின் முடிவை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன் என்று. என்ன நோக்கம் என்றால், தேர்தலிலே தோற்றுவிட்டால் வருகிறவன் தாங்கிக் கொள்ளட்டும். தேர்தலிலே வெற்றி பெற்று வந்தால் 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒரு தலைமுறை இடைவெளியில். இந்த நாட்டின் இளைஞர்கள் எல்லாம் மது என்றால் என்ன என்றே தெரியாமல், மது வாயடைய இல்லாமல் இருந்தார்களே, அதை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தி, அந்த மாபாதகச் செயலைக் கொண்டு வந்து (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்தச் செலவை ஈடுகட்டி விடலாம் என்ற எண்ணத்தில் அதை அறிவித்தார். அதைப்போல, தேர்தலிலே வெற்றி பெற்றார். எப்படி வெற்றி பெற்றார் என்பதற்கு நான் விவாதத்திற்குள்ளே இறங்கவில்லை. மீண்டும் அவர்களுடைய பொதுக் குழுவிலே கண்ணீர் சிந்தி, நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களிடத்திலே நாம் இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்தி, ஒத்தி வைப்போம்; அதிலேயும் வார்த்தை ஜாலம், ஒத்திவைப்போம் என்று. இல்லையானால் நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டு மத்திய அரசு நம்முடைய அரசைக் கலைத்து விடும்; செலவை ஈடுகட்ட முடியாது. ஆகவே, தயவு செய்து எம்.ஜி.ஆர். அவர்களே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், கொஞ்ச காலத்திற்கு என்று சொல்லி, அதற்குப்பிறகு இந்த மதுவிலக்கை மீண்டும் அமல்படுத்திவிடலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அன்றைக்கு வைத்த நெருப்பு இன்றைக்கும் எரிந்து கொண்டு இருக்கிறது. இளைஞர்கள் அதற்குப் பிறகுதான் இந்த மது என்பதினுடைய ருசியை அறிந்தார்கள். அதற்குப்பிறகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எவ்வளவோ போராடிப் பார்த்தார்; தடுத்துப் பார்த்தார்; முடியவில்லை. புரட்சித் தலைவர் காலத்திலே மீண்டும் எத்தனையோ கடுமையான சட்ட திட்டங்களை எல்லாம் போட்டுப் பார்த்ததற்குப் பிறகு இரண்டாவது முறை, மூன்றாவது முறை குற்றம் செய்தால் கடுமையான தண்டனை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அவர்களைச் சிறையிலே அடையுங்கள் என்று சட்டம் செய்ததற்குப் பிறகு, பெண்களெல்லாம் கண்ணீர் சிந்தி, ஐயோ, இந்தப் பாவி குடித்து

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

விட்டாவது வீட்டில் கிடக்கட்டும். சிறையிலே போடாதீர்கள் என்று சொன்னதைப் பார்த்து. அதை மாற்றினார்கள். மாற்றியதற்குப் பிறகு வேறு வழியில்லாமல் மீண்டும், அந்தச் சாராயக் கடைகளையெல்லாம் ஒழித்தார்கள். ஒழித்ததற்குப் பிறகு மீண்டும் இடையிலே விபத்து. முன்னாள் முதலமைச்சர் தலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்தது. வந்ததற்குப் பிறகு என்ன செய்தீர்கள்? விட்ட குறை தொட்ட குறையாக மலிவு விலை மதுக் கடைகளைத் திறந்தீர்கள். திறந்ததற்குப் பிறகு பாக்கெட் சாராயத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள். அங்கே அவ்வளவு வருமானத்தை ஏற்படுத்திவிட்டு, இங்கே அரிசி விலையைக் குறைக்கிறீர்கள். இதைத்தான் நான் சூதாட்ட பொருளாதாரச் சிந்தனை என்று சொன்னேன். ஒரு நாட்டை ஆளுகிறவர்களுக்கு மிக்க மனவலிமை வேண்டும். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களே. இதுவரை இந்த அரசாங்கம் ஓவர் டிராப்ட் வாங்கவில்லை என்று. அதுதான் மிகச் சிறந்த பொருளாதாரச் சிந்தனை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே, நீங்கள் ஏன் ஏற்றினீர்கள்? ஏன் இறக்கினீர்கள்? உங்களுடைய கதை இதிலேதான் தெரிகிறது. அதை எதனாலே ஏற்றினோம், இறக்கினோம் என்று வேண்டுமானால் அதிலே மாறுபட்ட கருத்தை அவர் சொல்லலாம். ஆனால் வருமானத்திற்கு எங்கேயிருந்து வழி கண்டுபிடித்தீர்கள்? இப்படிக்கண்டுபிடித்துவிட்டு அரிசியைக் குறைத்துவிட்டோம் என்று பேசிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவி அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். வந்து, அவர்கள் முதலிலே போட்ட கையெழுத்து, 350 கோடி ரூபாய் இழப்பை ஏற்படுத்துகிற இந்தச் சாராயக் கடைகளை ஒழித்ததுதான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இவருடைய ஆண்மை எங்கே? இவருடைய சான்றாண்மை எங்கே? உங்களுடைய பொருளாதாரச் சிந்தனை எங்கே? பணம் வேண்டுமென்றால் எவன் மடியிலேயாவது கையைப் போட்டு எடுத்துக் கொள்வதல்ல. பணத்தைக் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். செலவைச் செய்வதற்கு வழிவகைகளைக் கண்டுபிடிக்கிற ஆற்றல் வேண்டும். அது புரட்சித் தலைவருக்கும் இருந்தது; இன்றைக்கு அவருடைய வழித் தோன்றல் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும் இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 2.15

ஆகவே, முதல் கையெழுத்து 350 கோடி ரூபாய் இழப்பை ஏற்றுக்கொண்டும் இன்றைக்குத் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மதுவை ஒழிக்க வேண்டுமே, எப்படி? முடியவில்லை. மிகப் பெரிய பாவத்தை அவர்கள் விதைத்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கு அதை நாம் அறுவடை செய்கின்ற சூழ்நிலைக்கு ஆளர்க்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு இராம வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன், உணவுத் துறையில், இந்தியாவிலேயே நாம்தான் மிகக் குறைந்த விலையிலே அரிசியை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏன் இரண்டு ரூபாய்க்குக் கொடுக்கக் கூடாதா என்கிறீர்கள். இரண்டு ரூபாய்க்கு எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறீர்கள்? மாதம் 500 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இரண்டு ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

நான் இந்த மன்றத்திலே கேட்கிறேன், மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் கேட்கிறேன். நாமும் அப்படிக் கொடுக்க முடியும். ஒன்றும் முடியாதது அல்ல. புரட்சித் தலைவி நினைத்தால் இன்னும் துணிவாகக் கூடச் செய்வார். எதிர்காலத்திலே. எந்தத் திட்டங்களை அறிவிப்பார் என்று நாம் சொல்ல முடியாது.

ஏற்கனவே வருமானம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு உட்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கிற முறைதான் இருந்தது. அதையும் முன்னாள் முதலமைச்சர்தான் மாற்றினார். நல்ல காரியத்தைச் செய்ததைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் இடையூறுகளை ஏற்படுத்திவிட்டுப் போவது என்பது ஒருவருடைய சிந்தனை, அந்தச் சிந்தனையினுடைய விளைவுதான் இவைகளெல்லாம்.

ஆகவே, இன்றைக்கு 500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்கள் இந்த அட்டைகள் வைத்திருப்பவர்களிலேயே சுமார் 51 சதவீதம் இருக்கிறார்கள். 77 இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். நாம் 77 இலட்சம் பேர்களுக்கு மாத்திரம் இவைகளைக் கொடுத்து, மற்ற மாநிலங்களிலே, ஆந்திராவிலே இருப்பதைப்போல, மற்றவர்களுக்கெல்லாம் இதை ரத்து செய்தால் - நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டால் 2 ரூபாயிலே மட்டும் அல்ல; 20 கிலோ அரிசியும் கொடுக்க முடியும். ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களா? ஒரு கோடியே ஐம்பது இலட்சம் அட்டைகளுக்கும், எல்லோருக்கும் சமமாக, ஏமாற்றுகிறவர்களுக்கும், பயன்படுத்தாதவர்களுக்கும் - எல்லோருக்கும் இதைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே, ஆந்திராவிலே இரண்டு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்பதெல்லாம் - நான் இன்னும் சொல்லப்போனால், நேரம் அதிகம் ஆகும். இதே நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் விலையேற்றத்திற்காக அவர் பெரிய வக்கணையாக ஒரு விளம்பரத்தையே செய்திருக்கிறார். அந்த விளம்பரத்தையெல்லாம் நான் இப்பொழுது படிக்க விரும்பவில்லை. அதிலே கடைசியிலே சொல்லுகிறார். “ஆந்திர மாநிலத்தில் கிலோ இரண்டு ரூபாய் எனத் தரப்படும் அரிசிகூட மாத வருமானம் 500

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

ரூபாயும் அதற்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கே தரப்படுகிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது". இதற்கு மேலே - இது பூராவும் விளம்பரம். ஏன் விலையேற்றினோம் என்பதற்கு விளம்பரம். ஆகவே நீங்கள் இந்த நாட்டை எப்படி ஆட்சி செய்தீர்கள் ? உங்களுடைய பொருளாதாரச் சிந்தனை என்ன ? பொருளாதாரத் திட்டங்கள் என்ன ? எப்படி நீங்கள் பொருளாதாரங்களை வகுத்துக் கொண்டீர்கள் என்பதெல்லாம் தெரியாமல் இல்லை.

ஆகவே, அந்த அளவிலே இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் எடுத்துக் கொண்டால் உச்ச விலை மகாராஷ்டிரத்திலே 7-90; மேற்கு வங்காளத்திலே 7-15; கர்நாடகத்திலே 7-05; ஆந்திராவில் 6-80; இரண்டு ரூபாய்க்குப் போடுகிறோம் போடுகிறோம் என்று இங்கே மற்றவர்களுக்கெல்லாம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அங்கேயே 6.80. அதைப்போல, கேரளாவிலே 6.85. ஆகவே, நாம் ஒன்றும் தெரியாமல் அல்ல. புரட்சித் தலைவி அவர்கள் நினைத்தால் எதையும் செய்துகாட்டக் கூடியவர். ஏழை எளிய மக்களுக்காக எதையும் இழக்கத் தயாராக இருக்கிறவர். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே, அவர்களிடத்திலே வந்து இந்த வாதங்களையெல்லாம் வைத்து நீங்கள் வென்றுவிட முடியுமென்று எண்ணாதீர்கள்.

நான் இறுதியாக வருகிறேன் - நான் கவையாகத்தான் இந்த விவாதம் இருக்குமென்று கருதினேன். நம்முடைய உறுப்பினர் நண்பர் பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் இதைச் சூடான விவாதமாக மாற்றிவிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே ஏதோ கொஞ்சம் அரைகுறை விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு எதையோ கூட வாங்கி விட்டார்கள். குறைய வாங்கி விட்டார்கள் என்றெல்லாம் கொஞ்சம் தப்பும் தவறுமாக எதையோ சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார். ஒன்றும், யாரிடத்திலேயும் எதையும் நாங்கள் வாங்கவில்லை. அதைத் தயவு செய்து அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சத்துணவு வழங்குவதற்காக ஆண்டுதோறும் பருப்பு டெண்டரிலே வாங்குகிறோம். சென்ற ஆண்டு டெண்டரிலே 13,490 ரூபாய்க்கு ஒப்புதல் வழங்கி 17,000 டன் வாங்குவதற்கு அனுமதி அளித்தோம். அதிலே-கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்: அதிலே கொஞ்சம் குறைவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 20,000 டன் வாங்க வேண்டுமென்று டெண்டர் வைத்தார்கள். டெண்டர் வைத்த பொழுது என்ன விலைக்கு வந்தார்கள் என்றால் 15,490 ரூபாய்க்கு டெண்டர் வந்தார்கள். அதிலே,

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

State Trading Corporation, N.T.C. of Calcutta 16,740. 16,640-க்கு வந்தார்கள்.

பிற்பகல் 2.20

இதற்கிடையிலே நாங்கள் ஒன்றும் இளித்தவாயர்கள் அல்ல. புரட்சித் தலைவியினுடைய அரசிலே அவ்வளவு ஏமாந்த சோணகிரிகளும் இல்லை. விலை எப்படி இருக்கிறது: விலை குறைந்திருக்க வேண்டுமே என்று நம்முடைய அதிகாரிகள் டெல்லிக்குச் சென்றார்கள். உத்தரப்பிரதேசத்திற்குச் சென்றார்கள். அங்கே சென்றபோது, விலை ரூ. 13,500; ரூ. 14,000-க்குள்ளேதான் இருக்குமென்று தெரிந்தது. அப்படியானால், அங்கேயிருந்து வரக்கூடிய செலவை எல்லாம் சேர்த்து, ஆயிரம் அல்லது 1,500 ரூபாய்தானே வரவேண்டும் என்று இவர்களை அழைத்துப் பேசினார்கள். 'நெகோஷியேஷன்ஸ்' நடந்தது. ஆனால், அவர்கள் 250 ரூபாய்க்குக் கீழே குறைக்க மாட்டோம்; அதை வேண்டுமானால் குறைக்கிறோம் என்று சொல்லி, கடைசி விலையாக இதுதான்: அதாவது, ரூ. 15,240 என்று பத்துப் பேர்களுமே சொல்லி வைத்ததைப்போல, ஒரேமாதிரி நம்மை 'கார்னர்' செய்தார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில், இது வேண்டாம் என ரத்து செய்துவிட்டு, புதிய டெண்டரை இப்போது அழைத்திருக்கிறோம்.—'ஷார்ட் டெர்ம் டெண்டர்'—ஒரு வாரத்திலே, இந்த விலைக்குக் குறைத்து வருகிறார்களா, இல்லையா. சரி, இதற்கிடையிலே 'ஃபெடரேஷன்' காரன் ஏதாவது தருவானா: அவன் அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு அமைப்பாக இருக்கிறானே என்று சொன்னால், அவனும் நான் அந்த விலைக்குத் தரமுடியாது: 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலேதான் தரமுடியும் என்று அவனும் சொல்கிறான். இப்போது, மீண்டும் 'டெண்டர்' கேட்டிருக்கிறோம். யாருக்கும் அனுமதி வழங்கவில்லை. நான் அதைத்தான் சொன்னேன். அவர் விவரம் புரியாமல் யாரோ சொன்னதைக் கொண்டு, அரையும் குறையுமாக உளறுவதைப் போல பேசுகிறார். ஆகவேதான் அவரிடமே கேட்டேன். இந்த விலைக்குத் தருகிறீர்களா: நாங்கள் வாங்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். சென்ற ஆண்டு விலை ரூ. 13,490. அந்த விலைக்குத் தர தயாரா? இங்கே மெட்ராஸ் டெலிவரி, கொடவுன் டெலிவரி. ஆகவே, இதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. எந்த அதிகாரியும் இங்கே மறுப்பு சொல்லவில்லை. அவர் எந்த அதிகாரியை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறாரோ, அந்த அதிகாரியே அவருடைய போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் மீட்டிங்கிலே, அதனை 'பாஸ்' செய்து, கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார். இந்த அரசாங்கத்திலே அப்படி ஒன்றும் எந்தக் குழப்பமும் கிடையாது. அதெல்லாம் அந்த அரசாங்கத்தினுடைய அனுபவங்கள். யார் யார் தலைமைச் செயலாளராக வரவேண்டுமென்று

1995 ஏப்ரல் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

எண்ணினார்கள்: யாரை ஆக்கினார்கள் என்பதெல்லாம், அண்ணாவே சொன்னார்: ஒரு தலைமைச் செயலாளராக—இந்தப் பாவி எப்படியோ ஒரு காலத்தில் தலைமைச் செயலாளராக வருவான் என்று கூட சொன்னார். அப்படி இருந்தவர் எல்லாம், அந்தக் காலத்திலே அந்த முதலமைச்சர் காலத்திலே வந்தார். ஆகவே, அதிகாரிகளைப் பற்றியெல்லாம் தவறான செய்திகளைச் சொல்லக் கூடாது.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், மிகத் தெளிவான சிந்தனையோடு, ஆற்றல் படைத்த முதலமைச்சர், ஆகவேதான், பொருளாதார நிர்வாகத்தை மிகச் சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இவர் முதல் பைலிலே, கையெழுத்துப் போட்டது, 350 கோடி இழப்பு என்று சொன்னேனே, இதை நான் கொஞ்சம் கவையாக மாற்றி முடிக்கிறேன். இப்பொழுது ரொம்ப பாபுலர் 'கிரிக்கெட்', இந்தக் கிரிக்கெட்டையே உதாரணமாகச் சொல்லி, நான் முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். 'பேட்ஸ் உமன்'. ஏனென்றால், நம்முடைய முதலமைச்சர் பெண்ணாக இருப்பதனால், 'பேட்ஸ் மேன்' என்று சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் ஒப்பனிங் பேட்ஸ் உமனாக வருகிறார்கள். போலிங் வீசுகிறார்கள். வேகப் பந்து வீச்சாளர், பாஸ்ட் போலர் எறிகிறார். அப்படி எறிகிறபோது, நம்முடைய முதலமைச்சரின் முதல் அடியே சிக்ஸருக்குப் போகிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதுதான் 350 கோடி இழப்பிலே போட்ட கையெழுத்து. அதற்குப் பிறகு பார்க்கிறார்கள். யாராவது பாஸ்ட் போலிங்கை சிக்ஸருக்கு அடிப்பது என்பது மிக அசாதாரணம். நம்முடைய ஸ்ரீகாந்த் சில நேரங்களிலே சில இடங்களில் அடிப்பார். அதைத் தவிர வேறு எவருக்கும் ஆற்றல் கிடையாது. இந்திய ஆட்டக்காரர்களிலே, ஆகவே, பார்க்கிறார்கள். எப்படி சிக்ஸர் அடிக்கிறார்? அதற்குப் பிறகு, ஸ்பின் போலர்கள் வருகிறார்கள். ஆஃப் ஸ்பின் போலர்கள் வருகிறார்கள். லெக் ஸ்பின் போலர் வருகிறார். கூக்லி போட்டுப் பார்க்கிறார்கள். எங்கேயும் அஷுட்டாக மாட்டேன் என்கிறார். மீண்டும் பாஸ்ட் போலரைக் கூப்பிடுகிறார்கள். அவனும் ஆஃப் கட்டர் பிறகு போடுகிறான். அதற்குப் பிறகு, மிகப் பல்வேறு முறைகளிலே போட்டுப் பார்க்கிறார்கள். அஷுட்டாக மாட்டேன் என்கிறார். கடைசியாக ஆனை அடிக்கிற முயற்சியிலே 'பம்பர்' போட்டுப் பார்க்கிறார்கள். அந்த பம்பரிலே, மற்றவர்கள் எல்லாம் குனிந்து கொள்வார்கள்; ஆனால், நம்முடைய முதலமைச்சர் குனியவில்லை. அதையும் சிக்ஸருக்கு அடிக்கிறார். ஆகவே, இதற்குப் பிறகும் இவரை வீழ்த்தவே முடியவில்லையே என்று பார்த்ததற்குப் பிறகுதான், கடைசியாக 'ரன்-அவுட்' ஆகிவிட்டார் என்று கத்துகிறார்கள். காரணம், அங்கிருக்கிற 'அம்பையர்' அவர்களுக்குச் சாதகமாக ஏதாவது சொல்வார் போல இருக்கிறது என்ற ஒரு நப்பாசை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால்,

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1995 ஏப்ரல் 4]

இன்றைய கிரிக்கெட் ஆட்டத்திலே, அதுமாதிரியும் முடியாது. தேர்வு அம்பையர்களும் இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது டி.வி.-யிலே பார்த்து, நீதிமன்றம் இருக்கிறது அல்லவா? அதுபோல, மூன்றாவது அம்பையரும் இருக்கிறார். அங்கே போய் பார்க்கலாம் என்று சொன்னால், இல்லை, இல்லை. இவர் ரன்-அவுட்டே கிடையாது என்று அங்கிருந்து தீர்ப்பு வருகிறது. அதற்குப் பிறகும், சோர்ந்துபோய் விடுகிறார்கள். என்ன செய்வது? நாங்கள் இனிமேல் ஆடவே மாட்டோம்; நாங்கள் வெளியிலே போய் விடுகிறோம் என்று போய் விடுகிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

ஆகவே, ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இப்போது, இவர் செஞ்சுரி அடித்த, நாட்-அவுட் பேட்ஸ் உமன். அடுத்த ஆண்டு தேர்தல் வருகிறபோது, டபுள் செஞ்சுரி அடிக்கிற நாட்-அவுட் பேட்ஸ் உமன். அதற்குப் பிறகு தேர்தல் வந்தால், ட்ரிபிள் செஞ்சுரி அடிக்கிற நாட்-அவுட் பேட்ஸ் உமன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இவராக இன்னிங்ஸை டிக்கேர் செய்தாலொழிய வேறு எவரும் வீழ்த்த முடியாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே, இவ்வளவு ஆற்றல் மிக்க முதலமைச்சர் ஏழை எளிய மக்களுக்காக, ஒரு ஸ்ட்ரோக்கிலே 150 கோடி ரூபாயை நான் தருகிறேன். விலையைக் குறைக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்களே, இந்த அற்புதமான தாயுள்ளத்தை இந்த நாடு உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இன்றைக்கும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவ்வளவு விளக்கத்திற்குப் பிறகும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே, அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பிற்பகல் 2.25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கம் எந்த அளவுக்கு திருப்தியை உண்டாக்கி இருக்கிறது என்பது, திரு. பழனிசாமி அமர்ந்திருப்பதிலேயிருந்து தெரிகிறது. (குறுக்கீடு) நான் கேட்கிற காரணத்தினாலே சொல்லக்கூடாது, திரு. பழனிசாமி.

விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

1995 ஏப்ரல் 4]

கோரிக்கை எண் 34 —நுகர் பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 34, நுகர் பொருள் வழங்கல், வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. ஆர். சிங்காரம்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆர். சிங்காரம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜி. பழனிசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. வே. தம்புசாமி.

திரு. வே. தம்புசாமி : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வே. தம்புசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

“நுகர் பொருள் வழங்கல் பற்றிய 34 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ. 466,21,66,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்” என்னும் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

அரசுக்கு கோரிய தொகை வழங்கப்பெறுகிறது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (5-4-1995) காலை 10.00 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2.26 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.